Kuurojen Lehti

Tidskrift för Döva

6
1964

Kaunis ryhmä kansallispukuisia esiintyjiä. Kuva on vuoden 1962 kulttuuripäiviltä Jyväskylästä ja tanhuryhmä on myös sikäläisestä yhdistyksestä.

OMISTATKO KANSALLISPUVUN?

Kansallispuvun käyttö on viime aikoina moninkertaisesti lisääntynyt kaikkialla. Se ei ole mikään muotipuku vaan esivanhemmiltamme periytynyt arvokas asu. Se edustaa vuosisataista kulttuuriamme.

Kansallispuku oli ennen lähinnä maaseudun naisten ja nuorison juhlapuku, mutta nykyään ovat yhä useimmat kaupunkilaiset katsoneet asiakseen omistaa kansallispuvun. Se sopii hyvin kaiken ikäisille. Se ei ole vain kansantanhuja varten vaan myöskin juhla-asu erilaisiin tilaisuuksiin kuten kalevalapäivä-, perhe-, urheilu- ja voimistelu-, nuoriso- ym. juhliin. Nuorten kulttuuripäiviemme arvoa kohottavat parhaiten kansallispuvut. Kuorolausuntaesityksissä kansallispukuiset esiintyjät antavat juhlavan ja kauniin taustan. Runonlausunnassakin se on erinomaisen edustava asu.

Kansallispuvun valinnassa on ehkä luontevinta pyrkiä hankkimaan oman kotipitäjän tai maakunnan pukua, mutta kenenkään ei ole pakko ottaa oman pitäjän pukua, jos se ei ole mieleinen. Kukin saa valita sen maakunnan puku, mistä eniten pitää ja mikä parhaiten sopii. Suomessa on noin 200 eri paikkakunnan pukua, joissa on kylliksi valinnan varaa.

Kansallispukua hankittaessa on hyvä harkita minkä maakunnan puku parhaiten sopii päällä, jotta onnistunut valinta tuo puvun kantajalle iloa moniksi vuosiksi eteenpäin. Puvun arvokkuus ja kauneus ei muutu vaikka käyttää sitä vuosikausia. Sellaisen henkilön, joka joutuu paljon toimimaan järjestöissä ja muissa edustustehtävissä olisi suotavaa hankkia oma kansallispuku. Valitettavasti moni on vuosikausia esiintynyt lainapuvuissa. Kansallispukujen lainaileminen ei ole pahasta, mutta eikös ole hauskempaa esiintyä ikiomassa arvokkaassa kansallispuvussa kuin vieraassa. Kansallispuku on kallis, ajattelee varmaan moni. Tottahan se maksaa paljon, mutta se on tehty aidoista aineksista ja sen tyyli ei muutu muodin virtauksissa. Hyvin hoidettuna se kestää vuosikymmeniä. Kun se joskus käy pieneksi voi sen antaa tyttärelle tai myydä jollekin sitä tarvitsevalle. Kannattaa hankkia oma kansallispuku.

Kansallispukujen hinnat ovat 80—300 mk. Puvun arvo riippuu siihen käytetyn käsityön määrästä ja koruista. Kallein on Tuukkalan upea emännän juhlapuku, joka vaippoineen, metallikirjontaisine esiliinoineen, otsaripoineen, rintasolkineen ja -helyineen maksaa noin 500 mk.

Kirjakaupoissa on saatavana Sylvi Kauhasen toimittava kuvasto "SUOMALAISIA KANSALLISPUKUJA", joka sisältää 50 kansallispuvun värikuvaa, jotka on piirtänyt taiteilija Alli Touri. (Hän on Turun kuurojenkoulun entinen oppilas.) Tästä kuvastosta voi valita mieleisen kansallispuvun. Niitä on saatavana valmiina tai tilauksesta kotiteollisuusliikkeistä. Puvun voi itsekin yhtä hyvin valmistaa kun kankaat ja mallit on saatavissakin. Se tulee halvemmaksi. Kansallispukuja saadaan tilata myöskin Helmi Vuorelma Oy:lta, Vesijärvenkatu 13, Lahti. Pyydettäessä sieltä lähetetään hinnasto ilmaiseksi. Hinnastossa mainittuja pukuja valmistetaan mittojen mukaan. Siinä mainitaan myöskin itse valmistettaviin pukuihin saatavat kankaat, kaavakkeet ja helyt. Hinnastoa pyydettäessä voi saman tien tilata em. Värikuvasto, hinta 1:80.

Kansallispuvulla on omat sääntönsä. Lienee sanomattakin selvää, ettei sen kanssa käytetä muita ylimääräisiä koruja, mitkä eivät kuulu pukuun eikä sitä saa oman mielen mukaan muutella. Hame ei saa olla liian lyhyt; mitan on oltava reippaasti puolen säären. Jokaisella kansallispuvulla on omat sukatkin. Esim. Härmän puvulla on vihreät sukat ja Tuuteriin puvulla taasen valkoiset. Ruskeita nylonsukkia ei käytetä minkään kansallispuvun kanssa. Mustat matala- tai puolikorkoiset kengät ovat paikallaan kansallispukua käytettäessä.

Naisten on vältettävä tupakoimista kansallispuku yllään. Sellainen ei ole sopivaa julkisilla paikoilla. Oikealla tavalla puettuna ja käyttäytymällä moitteettomasti kunnioitamme kansallispukuamme.

Kansikuva: Kuurojen ammattikoulun rakennushankkeen kiireellisyyttä korostava liiton lähetystö valtiovarainministerin sekä kauppa- ja teollisuusministerin puheilla. Vasemmalta: toiminnanjohtaja J. Väisälä, toimittaja R. Pitkänen, liiton puheenjohtaja R. Savisaari, kauppa- ja teollisuusministeri Niini, valtiovarainministeri Rekola ja kansanedustaja P. Aitio. Kuvasta puuttuu rovasti L. Paunu.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

69 vuosikerta 1964

N:o 6

Julkaisija
Utgivare
Suomen Kuurojen Liitto r.y. — Finlands Dövas Förbund r.f.

Päätoimittaja
Huvudredaktör
Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toimitussihteeri
Red.sekr.
Jarmo Narmala, Lokero 62, Hämeenlinna, puh. 24 289.

Ruotsink. toimittaja
Svenskspr. red.
Rea Stadius
Fredriksgatan 39, Helsingfors
Tel. 56 419

Toimituskunta
Redaktionskommitté
Aura Ahlbäck, Emil Mattila ja Ragnar Östman.

Toimitus
Expedition
Markkulantie 3, Hämeenlinna. Postiosoite: Lokero 62 Hämeenlinna. Puh. 24 289.

Tilaushinta
Prenumerationspris
1/1 vsk kotimaassa ja Pohjoismaissa 8:—, ulkomaille 10:—. Tilattavissa postitoimistoista.

Kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä edellisen kuukauden 7 päivään mennessä. Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 Helsinki. Puh. 638 154.

Puheenjohtaja
Yli-ins. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola, puh. 462 755.

Toiminnanjohtaja:
Agrologi Jaakko Väisälä, Liisankatu 27 E 10, Helsinki, puh. 638 154.

Rahastonhoitaja
Ekonomi Eero Laamanen, Liisankatu 27 E 10, Helsinki, puh. 882 163.

Oma lehtemme

Kuurojen lehti on Suomen Kuurojen Liiton äänenkannattaja. Se on siis järjestö- ja jäsenlehti. Luonteensa vuoksi lehti sisältää selostuksia, tiedoituksia ja kirjoituksia liiton ja sen jäsenyhdistysten asioista. Siitä lukijat voivat seurata, mitä kuurojen maailmassa tapahtuu meidän maassamme ja myös rajojemme ulkopuolella.

Kuurojen lehdellä on perinteitä. Se oli alkuaikoina pienikokoinen ja vaatimaton, mutta varmasti yhtä luettu kuin nykyisinkin. Se on kokenut vuosikymmenien aikana muodonmuutoksia nimeen, ulkomuotoon ja sisältöön nähden. Voidaan sanoa, että se on lehti, joka jo yli puolen vuosisadan aikana on kulunut kuurojen käsissä.

Mitenkä kuurojen lehti syntyy? Lehdellä on päätoimittaja, toimitussihteeri ja toimituskunta. Toimitussihteeri on lehden sielu, joka varsinaisesti panee kokoon lehden. Toimituskunta on valvova ja avustava elin. Toimituskunnan jäsenten tehtävänä on lisäksi hankkia hyviä kirjoituksia lehteen. Lehden sisältöön vaikuttavat hyvin suuressa määrin lukijat, siis kuurot. Kentältä, kuurojen yhdistyksistä ja yksityisiltä kuuroilta tulevat kirjoitukset muodostavat huomattavan osan lehden sisällöstä. Tässä yhteydessä kuitenkin on todettava, että kokousilmoitusten ja -selostusten lisäksi tulee uutisia ja kirjoituksia kentältä verrattain vähän ja vain muutamilta kirjoittajilta.

Voidaan kysyä, ovatko lukijat tyytyväisiä lehteensä. Moitteita ei juuri ole toimitukseen tullut. Tämä on tavallaan huono merkki. Toimitus toivoo, että yksityiset lukijat muistaisivat lehteä nykyistä enemmän kirjoituksillaan. Olisi hyvä kuulla lukijoiden esittämiä toiveita lehden sisältöön nähden. On kyllä todettava, että joitakin purnauskirjoituksia on tullutkin. Kaikkia ei kuitenkaan ole voitu julkaista. Toivottavaa olisi, että kaikki maailmanparantajat tarttuisivat kynään ja kirjoittaisivat asiallisia, mutta ei loukkaavia, kirjoituksia ja toivomuksia.

Lehtemme ei ole kovin lihava. Kustannukset asettavat rajoituksensa. Tilaajamääräkin saisi olla suurempi. Verrattaessa omaa lehteämme muiden Pohjoismaiden kuurojen lehtiin, on todettava seuraavaa: Ruotsin ja Tanskan lehdet ilmestyvät kerran kuukaudessa kuten meidänkin, mutta Ruotsin lehti on jonkin verran laajempi. Norjan vastaava kuurojen lehti ilmestyy kahdesti kuukaudessa. Yleisenä piirteenä voidaan mainita, että muiden Pohjoismaiden kuurojen lehdissä on ilmoitusten osuus suurempi kuin meidän omassamme.

Lehdessämme on kehittämisen varaa. Tämä tehtävä ei kuitenkaan ole yksinomaan toimituskunnan, vaan oikeampaa olisi, että lukijakunta itse olisi kehittämässä ja parantamassa omaa lehteään. Toimitus toivookin nykyistä enemmän aktiivisia lukijoita ja kirjoittajia.

Kuurojen Lehti ilmestyy sekä heinä- että elokuussa eri numerona. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on lähetettävä edellisen kuun 7 p. mennessä os.: Kuurojen Lehti, Lokero 62 Hämeenlinna.

JULKILAUSUMA

Kuurojen Liiton hallitus katsoo, että kaikki yksityinen julkaisutoiminta kuuro-sanaa käyttäen on vastoin kuurojen järjestötoiminnan etua ja siksi hallitus toivoo etteivät liiton jäsenyhdistykset ja yksityiset kuurot tukisi tämänlaatuisten julkaisujen myyntiä.

Helsingissä toukokuun 9 päivänä 1964.

Kuurojen Liiton hallitus

Runo Savisaari, Kauko Mäkelä, Erkki Tuliniemi, Emil Mattila, Ragnar Östman, Urho Lehtimäki, Jarmo Narmala, Jaakko Väisälä, Sirpa Kostiainen, Aura Ahlbäck

Onko viittomakieli kansainvälistä?

Tämän kysymyksen kuulevat esittävät, kun puhe kääntyy kuuroihin. Kysymykseen ehkä olisi vastattava sekä ON että EI.

Kuurot tunnetusti matkustavat paljon ulkomailla, nimenomaan pohjoismaiden kesken kuuroilla on vilkasta yhteyttä keskenään. Eivät he ole koskaan kielivaikeuksista kertoneet. Täällä pidettyjen maailmankisojen aikana eri maitten kuurot kohtasivat toisiaan. Mielenkiintoista oli havaita, millä helppoudella kuurot keskenään keskustelivat. Myös kuulevat — jotka osasivat viittoa ,saattoivat keskustella viittomin ulkomaalaisten kanssa, vaikkei sanaakaan toisen kielestä osattu.

Voisimme siis väittää, että viittomakieli on kansainvälinen kieli, joka riittää kuurojen yhteyden välittäjäksi. Mutta mitalilla on toinenkin puoli. Norjalaisesta kuurojen lehdestä luin sikäläisen kuurojen johtomiehen Eilif Ohnan selostuksen siitä, kuinka hän Norjassa oli osallistunut jumalanpalvelukseen, jossa pastori Eino Savisaari saarnasi ruotsiksi puhuen ja suomeksi viittoen. Hän oli ymmärtänyt kaiken esteettömästi, koska ymmärtää ruotsia. Kun taas norjalainen Eilif Ohna oli osallistunut jumalanpalvelukseen Suomessa, missä Eino Savisaari viittoi aivan samoin kuin Norjassa, mutta puhui suomea, ei Ohna voinut seurata jumalanpalvelusta. Saksassa käydessään norjalainen kirjoittaja oli todennut, että saksalaisia oli hankala ymmärtää silloin, kun nämä samanaikaisesti puhuivat ja viittoivat. Kun he vain viittoivat, hän ymmärsi saksalaisia, mutta puhuttu kieli hämäsi ymmärtämistä.

Eilif Ohnan mielenkiintoinen johtopäätös on tämä: ei ole syytä pyrkiä yhdenmukaistamaan eri maiden viittomakieliä, vaan sensijaan kuurojen olisi opeteltava vieraita kieliä. Vain se, joka osaa vierasta kieltä ja samalla viittoo, tulee täysin toimeen toisten maitten kuurojen kanssa.

Varmaan Eilif Ohna on oikeassa siinä, että kun keskustelemme kuuron kanssa, joka ei osaa meidän kieltämme, meidän on syytä pitää suumme kiinni. Hän on tottunut katsomaan suun käyntiä, ja vieras kieli vain vaikeuttaa puheemme ymmärtämistä. Ne kuuroistamme, jotka ovat tottuneet seurustelemaan ulkomaalaisten kuurojen kanssa ovatkin tämän huomanneet. He myöskin vain viittoessaan saavat esitykseensä enemmän ilmettä, enemmän "näyttelemistä" ja kuvailua. Tämä meidän varmaan olisi hyvä muistaa, kun joudumme tekemisiin toiskielisten kuurojen kanssa. Sensijaan tuntuisi kohtuuttomalta vaatia, että kuuromme ryhtyisivät opiskelemaan niiden maiden kieliä, joihin he aikovat matkansa suunnata.

Tässä yhteydessä tekee mieli todeta myös sellainen mieluisa seikka, että muitten maitten kuurot ovat yleisesti sitä mieltä, että meidän viittomakielemme on rikkaampi kuin monen muun maan. Tähän varmaan on huomattavasti vaikuttanut maamme kaksikielisyys. Meidän on ollut pakko viittomalla esittää monia asioita, jotka muissa maissa joko vain sanotaan suulla tai tavataan sormiaakkosilla. Meillä ei ole mitään syytä väheksyä omaa kaunista viittomakieltämme.

Monilla maamme kuuroilla on kokemuksia viittomakielen merkityksestä kansainvälisissä yhteyksissä. Olisi arvokasta tietää ovatko meidän kokemuksemme samoja kuin norjalaisen kuurojen johtajan.

Lauri Paunu

MINISTERIÖIDEN PUHEILLA

Liittomme puheenjohtaja Runo Savisaari, toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä, toimittaja Rurik Pitkänen ja rovasti Lauri Paunu kävivät huhtikuun 16 päivänä liittomme edustajina valtiovarainministeri Rekolan sekä kaupa- ja teollisuusministeri Niinen luona esittämässä kuurojen huolestumisen siitä, että kuurojen ammattikoulun rakennushankkeen toteuttaminen jatkuvasti näyttää lykkääntyvän tulevaisuuteen. Tilaisuudessa oli myös mukana ammattikouluasiaa ajava eduskunnan varapuhemies Aitio. Puheenjohtajan suullisesti esittämän puheenvuoron lisäksi jätettiin ministereille asiaa koskeva muistio. Vastauksissaan sekä valtiovarainministeri Rekola että kauppa- ja teollisuusministeri Niini totesivat, että hankkeen toteuttaminen valitettavasti on viivästynyt, mutta samalla, että asiaa pidetään asianomaisissa ministeriöissä ja valtioneuvostossa tärkeänä ja lähitulevaisuudessa todennäköisesti toteutettavana. Koska molemmat ministerit ministerikautensa jälkeen istuvat tärkeillä ja vaikutusvaltaisilla paikoilla omissa ministeriöissään, ei käynti liene ollut turha.

BULGARIAAN

Bulgarian Kuurojen Liitto on lähettänyt liitollemme kirjelmän, jossa kutsutaan kuuroja viettämään kesälomaa Bulgariassa Mustan Meren rannalla olevaan kuurojen omaan kesänviettopaikkaan "Tishinaan". Kaikki mukavuudet ovat käytettävissä, asunnot kahdelle hengelle ja mukavat näköalat. Mahdollisuudet nähtävyyksien tutustumiseen ovat olemassa ja samalla on tilaisuus tutustua Bulgarian kuuroihin. Hinnaksi ylöspidosta ilmoitetaan 14 vuorokauden ajalta 350 dollaria, mikä meidän rahaksi muutettuna tekee noin 1150 markkaa. Koska hinta on näinkin korkea, ei liiton taholta tulla järjestämään mitään yhteismatkaa, mutta yksityiset kuurot, joita asia kiinnostaa, voivat kääntyä toiminnanjohtajan puoleen halutessaan lisätietoja asiasta.

R. S.

PAPERISAMPO OY:N YHTIÖKOKOUS

Paperisampo Oy:n yhtiökokoukseen 19. 4. Hämeenlinnassa oli saapunut runsaasti osakkeenomistajia ja vieraita eri paikkakunnilta. Tilaisuus olikin erikoinen, koska kokous pidettiin yhtiön vastavalmistuneessa omassa tehdasrakennuksessa.

Ennen varsinaista kokousta suoritettiin uuden rakennuksen vihkiminen yksinkertaisin menoin. Yhtiön toimitusjohtaja Jarmo Narmala selosti tervehdyspuheessaan rakennusajatuksen syntyä ja kehitystä sekä itse rakentamista. Yhtiön johtokunnan puheenjohtaja Runo Savisaari piti vihkiäispuheen mainiten mm. että Neuvostoliitossa on kuuroilla 70 tehdasta ja Suomessa vain kaksi, kirjapaino Oy Surdus Helsingissä ja tämä Paperisampo Oy, mutta suhteessa väkilukuun ovat molempien maiden kuurot tasoissa.

Tehtaan työhuoneen seinälle oli vihkiäispäivänä ripustettu taulu, johon oli tekstattu:

"Huhtikuun 19 päivänä 1964 vihittiin tämä Paperisampo Oy:n teollisuusrakennus tarkoitukseensa.
Tämän talon ovat rakennuttaneet työ- ja ammattioppipaikaksi kuuroille:
Suomen Kuurojen Liitto r.y.; Kuurojen Ystäväin Liitto r.y.; Kuurojenyhdistysten Tuki r.y.; Kuurojen Huoltotukisäätiö r.y.; Helsingin, Hämeenlinnan, Joensuun, Kokkolan, Kotkan, Kuopion, Kymenlaakson, Lahden, Lappeenrannan, Mikkelin, Porin, Pietarsaaren, Rauman, Riihimäen, Seinäjoen, Tampereen, Turun, Tyrvään, Vaasan ja Varkauden kuurojenyhdistykset, H:gin KY:n naiskerho ja HKY:n nuortenkerho, Helsingin ja Porin diakonissakoulujen oppilaskunnat sekä useat yksityiset henkilöt".

Varsinaisen yhtiökokouksen alkaessa todettiin, että kokoukseen oli saapunut yhteensä 46 osakasta tai osakasyhdistyksen edustajaa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Runo Savisaari ja sihteerinä Jarmo Narmala.

Johtokunnan kertomuksesta yhtiön toiminnasta 1963 kävi selville, että vuosi oli ollut epävakainen ja erityisesti liikevaihtoveron uudistusesitys oli vaikuttanut haitallisesti. Hintakilpailu alan tuottajien kesken oli myös kiristynyt ja siihen mukautuminen oli vaatinut tyytymistä entistä pienempään voittomarginaaliin hinnoittelussa.

Yhtiökokous hyväksyi toimintakertomuksen sekä vahvisti tilinpäätöksen johtokunnan esittämässä muodossa. Vuoden voitto päätettiin jättää voittovaratilille.

Yhtiön johtokuntaan valittiin entiset jäsenet opettaja Eila Seppä Hämeenlinnasta, tait.johtaja Osmo Entelä, yli-ins. Runo Savisaari, herra Teuvo Lillunen ja toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä kaikki Helsingistä sekä uutena jäsenenä tarkastaja Antti Räsänen Helsingistä. Varajäseniksi valittiin opettaja Anton Kostiainen Hämeenlinnasta ja rouva Aura Ahlbäck Helsingistä.

Tilintarkastajiksi valittiin edelleen ekonomi Eero Laamanen Helsingistä ja rehtori Y. O. Vasala Hämeenlinnasta.

Vihkiäistilaisuuden ja yhtiökokouksen välillä Paperisampo Oy tarjosi kahvit viereisessä Hämeenlinnan kuurojenyhdistyksen kerhotalossa. Osakkailla ja muilla vierailla oli mahdollisuus tutustua uuteen rakennukseen ja tätä mahdollisuutta kaikki käyttivätkin innokkaasti hyväkseen.

Ota sinäkin liikenneturvallisuus tavaksi.
TALJA

Kuurojen Liiton järjestämän yhteismatkan

NEUVOSTOLIITTOON linja-autolla

(Helsinki — Viipuri — Leningrad — Novgorod — Moskova ja takaisin) lähtö tapahtuu elokuun 9 päivän aamuna Helsingistä ja paluu 16 p:nä. Matka, minkä aikana tutustutaan huomattavimpiin nähtävyyksiin ja mahdollisimman paljon neuvostoliittolaisiin kuurojen laitoksiin, huoltoon, kouluihin, sekä kuurojen liittoon, maksaa *300 markkaa*, osanottajalta, mihin hintaan sisältyy: matka, opastus, asunto ja ruokailu. Huvitukset y.m. on jokaisen kustannettava itse.
Matkalla seuraa mukana viittomakielentaitoinen tulkki ja Viipurista lähtien suomenkielentaitoinen opas.
Yhteensä on 32 paikkaa vapaana. Matkalle halukkaita pyydetään lähettämään ilmoittautumisensa liiton toimistoon heti. Matkalle otetaan halukkaita ilmoittautumisjärjestyksessä, kuitenkin on niillä yhdistyksillä, jotka vastasivat matkatiedusteluumme, etuoikeus paikkojen varaukseen vastauksessa mainittuun henkilölukumäärään saakka, mikäli lähettävät tarkemman henkilöitten nimillä varustetun ilmoittautumisen kesäkuun 18 päivään mennessä.
Heti juhannuksen jälkeen lähetetään jokaiselle henkilökohtaisesti sitova ilmoittautumislomake, mikä on sitten heti palautettava täytettynä liiton toimistoon ja maksettava ennakkomaksua 100 markkaa.
Mikäli halukkaita lähtijöitä tulee runsaasti, järjestetään toinen samanlainen matka myöhemmin.

Åvikissa juhlitaan elokuulla

Viime elokuussa Åvikin pihamaa täyttyi busseista ja pikkuautoista, kun kuurot kokoontuivat kesän suurinta juhlaa viettämään. Taas ensi elokuun 9 päivänä, sunnuntaina, kokoonnumme samaan paikkaan.

Åvik sijaitsee Hyvinkään kauneimmalla paikalla Vantaan joen ja Salpausselän harjun välisessä eteläisessä rinteessä. Jo retkeilyn kannalta Åvik on sopiva matkan kohde. Vielä enemmänhän merkitsee, että silloin saadaan tavata eri puolilta maata saapuvia kuuroja, tärkeintä kuitenkin on, että saamme iloita yhteisten Åvikin ystäviemme tapaamisesta. Uskomme, että Åvikin kesäjuhla on mieluisa niin vierailijoille kuin kodin omille ihmisille.

Aloitamme klo 12 kenttäjumalanpalveluksella. Muusta ohjelmasta mainittakoon yli-ins. Savisaaren tervehdys Roomasta. Toivomme myös opettaja Anni Kauppisen, Afrikassa toimivan Suomen kuurojen lähettilään, tuovan lämpimät terveiset juhlaan. Varmaan yhdellä ja toisella muullakin on annettavana jotakin ohjelmaa. Väliajalla on tilaisuus ruokailuun, ja tietysti kahvinjuontiin myöskin.

Tervetuloa taas Keski-Suomea ja Kereniä myöten — ja vaikka kauempaakin. Bussit täyteen ja suunta Hyvinkäälle!

KIRJALLISUUDEN MERKITYS KUUROILLE

HKY—HDF ryn lainakirjaston 60-vuotisjuhlassa pidetty esitelmä

Hyvät ystävät Me kaikki olemme varmaan yhtä mieltä siitä, että lukeminen on kuuroille erittäin tärkeä. Lukemisen taito kuurolle on välttämätön portti tietojen maailmaan.

Lukemisen taito on tietenkin kuulevalle tärkeä, mutta kuuleva ihminen nappaa tiedon jyvän sieltä toisen täältä myös kuulonsa avulla. Koulutiedothan eivät meille nykyajan ihmisille riitä evääksi koko elämän matkalle, vaan meidän on koko elämän ajan lisättävä tietojamme ja taitojamme. Tarvitsemme lisää tietoja omassa ammatissamme ymmärtääksemme muuttuvaa maailmaamme, täyttääksemme paikkamme yhteiskunnassamme ja kehittyäksemme ja kypsyäksemme ihmisinä.

Moni kuulevakin nuori ajattelee, että kun hän lyö koulun ovet taakseen kiinni, on tietoja riittämiin niin, ettei enää kirjoja aukaise. Sanomalehtien sensaatiouutiset, sarjakuvalehdet ja urheilu-uutiset ovat pojanlukemista. Naivit naistenlehdet kiinnostavat tyttöjä. Tuloksena on henkisesti rajoittunut ja toisia ymmärtämätön ihminen. Mutta on sellaisia niin vanhat kuin nuoret, jotka ovat ymmärtäneet, etteivät koulun antamat tiedot riitä. Siksi he haluavat opiskella ja ihmisinä kehittyä.

Niinpä he ovat keskuudessaan perustaneet erilaisia opintokerhoja opiskellen eri aineita kuten yhteiskuntaoppia, historiaa, laskentoa, vieraita kieliä, kirjallisuutta ym. Ympäri maata suurempiin asutuskeskuksiin on perustettu työväenopistoja, joiden tilat täyttyvät opiskelijoista, joiden ikä vaihtelee 16—70 vuoteen. Helsingin Työväentopistonkin suojat täyttyvät joka ilta kaikkiin yhteiskuntaluokkiin kuuluvista opiskelijoista.

Askartelua, käsitöitä ja voimistelua lukuunottamatta on kuuron vaikea seurata työväenopiston opetusta. Mikä estäisi kuurojen keskuudessaan perustamasta opintokerhoja virkistyskerhojen lisäksi? Erittäin tärkeä kerho olisi käsittääkseni kirjakerho. Sen tarkoituksena olisi kuurojen kirjallisuuteen tutustuttaminen.

Kuurojen kanssa keskustelemalla ja kuurojenlehtiä lukemalla olen saanut sellaisen käsityksen, että koulusta lähtevän kuuron sanavarasto on liian suppea. Kouluaika on liian lyhyt. Monet kuurot valittivat ,etteivät he voi lukea kirjoja, kun ne ovat täynnä outoja sanoja. — Opetettaisiin 5—7-vuotias ääntämään, 7—10-v. puhumaan, 10—16-v. oppimaan ja 17—20-v. erilahjakas "yliopimaan" (jatko- tai keskikoulu).

Siispä oudot sanat on opittava. Yksin se on vaikeaa, mutta kerhossa toisten tovereiden kanssa keskustellen uudet sanat opitaan ymmärtämään. Jos viikossa oppisi 10 uutta sanaa, osaisi vuoden kuluttua 520 sanaa ja 50 vuoden aikana se tekisi 26.000 sanaa.

Kerhossa olisi otettava ensimmäiseksi yhteiseksi kirjaksi helppotajuinen, mutta kirjallisesti arvokas teos vaikkapa Juhani Ahon Rautatie. Siitä jokainen kirjoittaa oudot sanat vihkoon ja ottaa selvää, mitä sanat merkitsevät. Näin lukiessa kuuroille niin tärkeä kirjoitustaito kehittyy. Oikeinkirjoitus varmistuu ja lauserakenne selvenee. Voisihan kerhossa ottaa varsinaisia kirjoitusharjoituksiakin. Oppikirjana voisi opinhaluinen käyttää kansa- ja kansalaiskoulun kieli-oppiharjoituksia. Ne ovat nykyisin aika hauskoja oppikirjoja.

Kun oppii uusia sanoja ja tajuaa niiden merkityksen, voi vähitellen tajuta kielen kauneuden ja nauttia eri kirjailijoiden tyylistä. Eivät kaikki kuulevatkaan pääse tälle asteelle, mutta onhan kuurojen joukossa monta, jolla on kehittynyt tyyliaisti.

Monet tajuavat runojen rytmin ja symboliikan herkästi, ja toiset lukevat Shakespearea ja Dostojevskia pari klassikkoa mainitakseni. Hyvä kirjallisuus myös valistaa ja kasvattaa meitä ihmisiksi. Tutustumme eri yhteiskuntaluokkiin kuuluvien ihmisten elämään, vieraisiin maihin ja kansoihin, tapoihin ja uskontoihin. Lukiessamme me itse sitä tahtomattamme aivan kuin samaistamme itsemme kirjan henkilöiden kanssa ja siten elämme mielikuvituksissamme aivan kuin monta elämää. Siksi on myös tärkeää, että luemme hyvää kirjallisuutta. Sitä saa lainata kaupungin ja kunnan lainakirjastoista maksuttomasti.

Olette kai lukeneet Andersenin sadun joutsenen pojasta, joka joutui ankkalammikkoon. Emmekö itkeneet yhdessä pikkujoutsenen kanssa, kun ankat sitä hylkivät ja hakkasivat. Tunsimme syvästi, että on väärin hyljeksiä toista vain ulkomuodon, kansallisuuden tai rodun perusteella. Riemumme oli suuri, kun pikkujoutsen nosti suuret valkeat siipensä ja kiiti toisten joutsenten kanssa kohti taivaan kirkkautta. Kuka on tämän sadun lapsena voimakkaasti elänyt, kunnioittaa aikuisenakin jokaisen ihmisen persoonallisuutta. Hän ymmärtää, että ulkonäkö on vain kuori ja tärkeintä ihmisessä on ylöspäin pyrkivä elävä henki. Kirjoja lukemalla kasvamme henkisesti suvaitsevaisuuteen ja toisten ymmärtämiseen.

Arvaan nyt monen ajattelevan, että kyllähän tuo kerhoajatus olisi hyvä. Onhan kerhoa yritetty ennenkin. Ei tullut mitään. Missähän oli vika? Olikohan kerholaisten lukumäärä alunperin liian suuri? Ehkä ujoimmat eivät saaneet tilaisuutta esiintymiseen. Kyllästyivät ja jäivät pois. Kerhossa ei saisi olla enempää kuin 4—7 jäsentä. Siten säilyy yhdessäolon tunne kodikkaana. Miksei voi perustaa useampia kirjakerhoja. Nuorilla olisi oma kerhonsa (kirja- tai opintokerho) ja vanhemmilla omansa.

Kansakoulun kerhokeskuksesta voi saada ohjekirjoja ja opintokirjoja, joita kansakoulun käyneet lukevat kerhoissaan.

RUNO KUUROLLE

Sisar, veljeni
kuuloa saanut et,
vaan hiljaisuudessa
kamppailet.
Mitä puheista
ihmisten turhaa, vaan
etsi kirjoista
tietoa korkeampaa.
Sinä tiedätkö
puheet vie tuulonen.
Syvin viisaus
on lehdillä kirjojen.

Elina Kaurela

ERÄÄT YSTÄVÄMME, JOTKA LÄHTEVÄT

Ystävät tulevat ja lähtevät mutta muistot heistä jäävät.

Eräiltä ystäviltämme me olemme saaneet paljon ja heille me voimme olla suuressa määrässä kiitollisia. He antoivat uutta sisältöä elämäämme, he opettivat meitä ymmärtämään elämää entistä enemmän.

Ystävämme, joista nyt kerron, ovat Kotkan kuurojen hyvät ystävät rovasti Urho Valtari ja hänen Martharouvansa. Huhtikuun 24 päivänä täytti rovasti Valtari 70 vuotta ja samana päivänä hän siirtyi eläkkeelle Kotkan seurakuntatyöstä.

Rovasti Urho Valtarin ja hänen rouvansa sydämenasiana on ollut vanhusten ymmärtäminen. Jokaisen viikon torstaina on Kotkan seurakuntatalossa ollut vanhustenkerhon tilaisuus, johon rovasti Valtari aina on saapunut. Jokaisena maanantaiiltana on kokoontunut diakoniaompeluseura, jonka hiljaisen työn tuloksena monet lahjapaketit ovat lähteneet syrjäseutujen puutteenalaisille ja kodittomille. Tätä ompeluseuraa, jonka työssä moni kuuro nainen on ollut mukana, on rouva Valtari johtanut ja hänestä on moni kuuro saanut todellisen ystävän. Diakoniaompeluseuran naiset ovat monella tavalla tulleet tuntemaan kuuroja, he ovat hoitaneet kahvitarjoilun kuuroille järjestetyn jumalanpalveluksen jälkeen. Nämä diakoniaompeluillat sekä yhteiset matkat, kuten tutustumiskäynnit Ruokolahden kansanopistossa, Järvenpään seurakuntaopistossa ja Pieksämäen vajaamielisten lasten hoitolassa, ovat avartaneet mukanaolleiden näkemystä ja antaneet uutta sisältöä elämään. Diakoniatyö on rakkauden ja sydämen työtä — tämän ompeluseuran, rovasti ja rouva Valtarin kautta olen saanut niin paljon uutta elämääni, etteivät sanani riitä sen tulkitsemiseen.

Kuulevat ystävät, jotka tulivat ennen heitä ja ovat menneet ja nämä ystävämme, jotka nyt siirtyvät eläkkeelle, heitä me kuurot tunnemme kaipaavamme eniten. Uskon, että rovasti ja rouva Valtari vielä antavat Kotkan kuuroille parastaan, sillä tiedän heidän rakastavan kuuroja.

Ella Mattila

Yksityiset kuurojen toimittamat lehdet

Jo ennen vuotta 1930 julkaisi yksityisenä, kuuro Väinö Sihvola Inkeroisissa *Kuurojen Ystävä*-nimistä lehteä. Lehti ilmestyi muistaakseni miltei joka kuukausi, ja lehden tarkoitus mm. oli vaikutuksellaan kohentaa silloista Kuuromykkäin lehteä. Uusi lehti levisi melko paljon samoille Kuuromykkäin lehden tilaajillekin. Ja joskus riitti myös kuulevalle yleisölle myytäväksi. Kuurojen Ystävä lakkasi muutaman vuoden kuluttua ilmestymästä. — Sen lehden ansiota oli kieltämättä se, että Kuuromykkäin lehden, nykyisen Kuurojenlehden, sisältö parantui.

Sitten julkaisi eräs Vaasalainen sokea ja kuuro Anders Håkans omaan laskuunsa lehteään muutaman vuoden ajan. Siitä lehdestä en tässä enempää puhu. — Miltei samoihin aikoihin ilmestyi kolmas, yksityisen kuuron Carl-Erik Martolan toimittama *Kuurojen Maailma*-niminen lehti jota yksinomaan yleisölle myytiin, ja myydään vieläkin. Martolan lehden vuoksi nousi eräinä vuosina voimakas reaktio kuurojen keskuudessa. Suurin osa kuuroista ei hyväksynyt sitä, että lehti tuottaa voittoa kuuronimen varjolla yksityisen hyväksi. Ja toiseksi, sen lehden myyjille luvattiin silloisissa oloissa liian isoja myyntipalkkioita. Seurauksena siitä oli, että Kuurojen Joulua jäi paljon myymättä koska Martolan onnistui saamaan itselleen entiset Kuurojen Joulun myyjät. Liiton lehtitalous sai kokea selvää tappiota niinä aikoina. Käytiin kovaa riitaa liiton hallituksen ja hra Martolan välillä joutuen asia kerran oikeuskäsittelyynkin. Lopulta Martola suostui luovuttamaan Kuurojenliitolle määrätyn prosentin myydyistä lehdistään. Sitä kesti vain lyhyen aikaa, sillä hra Martola oma-aloitteisesti ilmoitti lopettavansa edellämainitun hyvityksen. Ikävintä oli se, että Martolan aloittamilla suurilla myyntipalkkioilla tuli pysyvä vaikutus tähän päivään saakka. Kilpajuoksu: pitää itsellään lehtimyyjät, aiheutti tavattomasti häiriötä. Nyt ei kukaan lehtimyyjä suostu enään pienempään palkkioon, vaan päinvastoin.

Muutama vuosi sitten perustettiin Kuurojenyhdistysten Tuki niminen järjestö, joka alkoi julkaista *Kuurojen Viesti* nimistä lehteä, jota myytiin yleisölle. Lehden tuottamat voittovarat jaettiin kipeästi varoja tarvitseville kuurojen yhdistyksille. Tämä myönnettäneen erittäin onnistuneeksi toimenpiteeksi, koska Kuurojen Viestin avulla tuetaan yksinomaan kuurojen yhteistä tarkoitusta.

Eräät kuurojen yhdistykset ovat ennen määräaikoina julkaisseet lehtiä yleisölle myytäväksi oman taloudellisen toimintansa tukemiseksi.

Tänä vuonna ilmestyi taas uusi, yksityisen kuuron, rouva Katri Pitkäsen julkaisema lehti *Me kuurot*. Huippuyllätys oli se, että lehden toimittaja oli entinen Kuurojen liiton palveluksessa ollut. Hän siis käyttää hyväkseen aikanaan liiton toimissa saamiaan tietoja, materiaalia ja kokemuksia omaan yksityiseen liiketoimintaansa. Hän tavoittelee samaa kuin jo mainittu hra Martola. Surullista on todeta, että toimittaja rouva Pitkänen entisenä liiton työntekijänä ryhtyy sellaiseen tekoon, joka antaa aihetta pitkälle menevään arvosteluun.

Mitä sitten tulee yllä mainittujen yksityisten lehtien nimiin, joista pääasiallisimmat kiistat johtuvat, rinnastetaan ne ja verrataan niitten tarkoitukset: Kuurojen Ystävä on nimen puolesta sellainen, että käsite ystävä löytyy kuulevien joukosta. Sitten Kuurojen Maailma on hiukan lievästi pinnallinen, ulospäin suuntautuva. Kun taas Me kuurot selvästi käsittää kuurojen sisäistä asiaa. Siinä tapauksessa on jokaisen kuuron sanottava oma mielipide, onko yksityisellä kuurolla oikeus kaupitella kuuro-nimeä omaksi hyödykseen. Jos toteutamme kuurojen keskuudessa yleisen äänestyksen, onko yksityisellä oikeus omaksi afääriksi käyttää kuuronimeä, niin olen varma että ylivoimaisen kuurojen enemmistö on sitä mieltä että ei. *E. M—la.*

Helsinkiläiset kirjanpitoa oppimassa

Helsingin yhdistyksessä oli jo kauan vireillä kirjanpidon opiskelun tarpeellisuus. Viime helmikuussa kokoontuivat 8 kirjanpitoon innostunutta alottaakseen opiskelun siinä. Useat heistä olivat ennen tavalla tai toisella olleet kirjanpidon kanssa tekemisessä, mutta harva heistä ymmärsi amerikkalaisen kirjanpidon jalon taidon. Kurssista tuli perusteellinen ja osanottajien kiinnostus amerikkalaisesta kirjanpidosta olikin suuri. Kurssin ohjaajana oli liiton toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä. Kurssilaiset olivat säännöllisiä ja ahkeria, joista heille on annettava täysi tunnustus ja opettaja Väisäläkin ansaitsee kiitoksen onnistuneesta kurssin läpiviemisestä. **Ar.**

Nuorten palsta

KANSANTANHUISTA PUHEENOLLEN . . .

Ensi syksynä Helsingissä pidettävien nuorten kulttuuripäivien kansantanhukilpailujen pakollinen tanhu on Säkkijärven sappu kuten on ennen ilmoitettu. Sitä on harjoitettava Suomalaisen Kansantanhu Ystävät ry:n julkaisemassa uudessa Kisapirtissä olevien ohjeitten mukaan. Tässä tanhussa on kävely- ja laukkaaskeleet, joten tanhua ei ole vaikea oppia. Sitä on kuitenkin paljon harjoiteltava, jotta tanhu pyörii hyvin tahdissa. Toivotaan useamman yhdistyksen osallistuvan värikkääseen tanhukilpailuun.

Yhdistyksille suositellaan Kisapirtin uutta painosta, jossa on 125 erilaista tanhua, joista voi löytää vapaavalintaisen tanhun. Niissä on selvät selitykset eri askeleista.

A. A—k.

SKL:n nuorisotyötoimikunnan merkintöjä

Maaliskuun 8 p:nä 1964 pidetyn toimikunnan kokouksessa Kauko Mäkelän kodissa Neitsytmatkassa on tehty seuraavanlaisia päätöksiä:

Toimikunnan puheenjohtajaksi v. 1964 valittiin K. Mäkelä ja sihteerin tehtäviä hoitaa E. Sänkiniemi.

Levittääkseen kansantanhun harrastuksia eri yhdistyksien nuortenkerhojen piiriin päätettiin ryhtyä asteittain kouluttamaan tanhuohjaajiksi soveltuvia henkilöitä. Ensimmäinen peruskurssi päätettiin pitää Tampereella toukokuun 16—18 päivinä.

Kesäleiri päätettiin pitää heinäkuun 18—24 p:nä. Leirille saavat osallistua myös kuurojen vanhempien kuulevat lapset, kuten edellisenä kesänä. Uutena lisänä leirin ohjelmassa on kerhojohtajakurssi. Se toimii omana ryhmänä koko leirin ajan.

Kulttuuripäivistäkin tuli kokouksessa mainittua, koska kulttuuripäivätoimikunta oli jättänyt muutosehdotuksen, että palattaisiin vanhoihin ikärajoihin yksittäislajien osanottajien suhteen. Alle 35-vuotiaat saavat siis mitellä taitojaan Helsingissä 30. 10.—1. 11. 1964.

Muita keskustelun luonteisia asioita tuli esiin siinä kokouksessa. Erityisen aiheen antoi uusi suoritusmerkkien tavoitevaatimukset, joka kokoukselle oli jätetty luonnoksena.

Ensitilassa päätettiin lähettää toimintakertomuskaavakkeet v. 1963. Toivottiin, etät monet kerhot palauttaisivat v. 1963 toimintakertomuskaavakkeet ensitilassa. Siten eri kerhojen toiminnasta saataisiin viitteitä seuraavaa toimikautta varten. Samalla päätettiin uusia ne kaavakkeet tarkemmiksi nuortenkerhoja varten.

Päätettiin laatia nuortenkerhoja varten mallisäännöt.

Leiritoimikunta muodostettiin ja siihen tulivat kuulumaan Eino Savisaari, Kauko Mäkelä, Ritva Savisaari, Terttu Martola ja Esko Sänkiniemi, varalle Jarmo Narmala ja Aura Ahlbäck.

SKL:n kulttuuripäivien henkisten kilpailujen ohjesääntöjä laatimaan asetettiin toimikunta, johon alustavasti kuuluvat Aura Ahlbäck, Sirpa Kostiainen, Terttu Martola ja Esko Sänkiniemi.

E. S.

Kuvassamme on eri kansallispukuja. Vas. Tuuterin, Kuortaneen ja Viipurin puku (liittyy kirjoitukseen siv. 2).

EERIKKILÄ KUTSUU

Kesäleiri kuuroille ja kuurojen vanhempien lapsille

Kaikille reippaille pojille ja tytöille tarjotaan tänä kesänä jälleen mahdollisuus päästä leirille nauttimaan kesästä ja leirielämästä, Kuurojen Liiton nuorisoleiri pidetään Eerikkilän Urheiluopiston suojissa heinäkuun 18—24 päivinä. Leiripaikka sijaitsee luonnonkauniilla paikalla lähellä Forssaa. Forssasta opistolle on 18 km Helsinki—Pori valtatietä Helsinkiin päin.

Leirin ohjelmassa on reippailua, retkeilyä, uintia, palloilua, leikkejä jne, sekä luentoja. Iltaisin iltanuotio tai muuta hauskaa.

Leirille saavat ottaa osaa 16—30-vuotiaat kuurot ja 14—30-vuotiaat kuurojen vanhempien kuulevat lapset.

Osanottomaksu on 20:— ja se voidaan suorittaa leiripaikalla.

Kerhojohtajakurssi

Kurssi pidetään edellämainitun kesäleirin yhteydessä, siis 18—24. 7. Eerikkilässä. Kurssi toimii omana ryhmänä, mutta noudattaa samaa päiväohjelmaa kuin muu leiri. Kurssin tarkoituksena on antaa kerhonjohtajille ja siksi aikoville ohjausta nuorisotyössä ja nuortenkerhon ohjaamisessa. Kurssin ohjelmassa on luentoja sekä käytännöllisiä harjoituksia.

Kurssimaksu on sama kuin leirimaksu, siis 20:—.

Ilmoittautumiset sekä kesäleirille että kerhojohtajakurssille on lähetettävä osoitteella: Esko Sänkiniemi, Mittarinkatu 4 b A 4, Turku 8.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

Nr 6 1964

Vår egen tidning

Tidskrift för döva är Finlands Dövas förbunds organ. Alltså en tidskrift utgiven av en organisation och för dess medlemmar. Därför innehåller den redogörelser, meddelanden och skrivelser angående förbundets och dess medlemsföreningars ärenden. Läsarna kan följa med vad som sker i de dövas värld, både i hemlandet och ute i världen.

De dövas tidskrift har traditioner. I början var den liten och anspråkslös, men den lästes säkert lika mycket som nuförtiden. Under de årtionden som gått har den genomgått förvandlingar både till namn, utseende och innehåll. Man kan säga att det är en tidskrift som under ett halvt århundrade har slitits ut i händerna på döva.

Hur kommer de dövas tidskrift till? Tidskriften har en redaktör, en redaktionssekreterare och en redaktionskommitte. Redaktionssekreteraren är tidskriftens själ, som sätter ihop hela tidningen. Redaktionskommitten är ett övervakande och hjälpande organ. Medlemmarna i den har som uppgift att skaffa goda bidrag. Men tidskriftens innehåll är till stor del beroende av läsarna, alltså de döva. Skrivelser som kommer utifrån fältet, från föreningar och enskilda döva bildar den större delen av innehållet. I detta sammanhang kan nämnas att utom mötesannonser och redogörelser kommer det in relativt litet nyheter och skriverier och av få insändare.

Man kan fråga sig, är läsarna nöjda med sin tidskrift? Det har egentligen inte kommit några anmärkningar till redaktionen. Det är på sätt och vis ett dåligt tecken. Redaktionen önskar att läsarna skall tänka på sin tidskrift litet mera och sända in skrivelser. Det skulle vara bra att få veta läsarnas önskemål angående innehållet. Det kan konstateras att endel brev med ovett nog har kommit. Men vi har inte kunnat publicera alla. Det vore önskvärt att alla världsförbättrare skulle ta i pennan och skriva sakliga, inte sårande, brev och önskemål.

Vår tidskrift är inte stor. Kostnaderna är höga. Prenumeranterna kunde vara fler. Om vi jämför vår egen tidskrift med de övriga skandinaviska dövtidningarna konstaterar vi följande: Tidskrifterna i Sverige och Danmark kommer ut en gång i månaden liksom hos oss, den svenska tidningen är något större än vår. Den norska motsvarande publikationen kommer ut två gånger i månaden. Vi kan nämna att de skandinaviska tidningarna har ett gemensamt drag, de har mera annonser än vi.

Vår tidskrift kunde förstoras. Men den uppgiften tillkommer inte enbart redaktionen, mera rättvist vore att läsekretsen själv är med och utvecklar och förbättrar vår egen tidning. Redaktionen hoppas på flere aktiva läsare och insändare.

Konstens betydelse

Konst är en bild av oss själva, en bild av vår glädje, sorg, smärta, fruktan och hat. För att förstå konst måste vi lära känna oss själva och tiden vi lever i. Konst lär oss också att finna vägen till svunna tider.

När vi finner några utslitna föremål uppe i vårt vindskontor, säger våra känslor oss att vi behöver något annat än det som syns och existerar omkring oss. Vi håller av den gamla nötta dockan vi hittade på vinden, inte för att den är vacker på något sätt utan för att den sätter fantasin i rörelse. Vi finner alltså en ny verklighet bakom verkligheten. Uppfattningen om vad som är vackert eller fult skiftar konstant. Den gamla konsten ville att man måste hålla fast vid alla gamla regler som konstakademierna lärde på den tiden. Denna banala och ofruktbara syn på konst förargade det nittonde århundradets konstnärer, den förstörde möjligheterna för dem.

Den berömda holländska målaren Vincent van Gogh vände upp och ned på begreppen om det fula och det sköna. Han tyckte att skönheten var detsamma som verkligheten. Med andra ord, verkligheten var den som sade sanningen om en person eller en situation oberoende om sanningen var smickrande eller inte. Van Gogh ville i sin konst visa att livet också innehöll smärta, lidanden, olyckor, tillbakagång och besvikelser. Att förvandla omgivningen med hjälp av inbillningen är en förmåga som konstnärer delar med barn. Deras lekar är ju fyllda av innehåll och betydelse. Barnet får ju en käpp att bli ett svärd, en hög fallna kvistar blir ett krigsskepp. Men när fantasin inte mera spelar med, blir tingen normala igen. Krigsskeppen blir fallna kvistar, svärdet blir en träkäpp. De har blivit tråkiga saker, utan liv. Tavelduken och pappret bjuder oss in i en helt annan värld, där vi själva bestämmer var vi kan ingjuta liv i vår omgivning och förvandla den. Livet lever av stänk av färger, linjer och punkter. Målaren och skådespelaren löser sina problem genom det han ser och skapar. Van Gogh fick till exempel utlopp för sina sociala känslor genom att på tavelduken utmåla sig själv som den svaga och ödmjuka i samhället. När vi läser konstens historia finner vi perioder då konstnärerna chockerar och stöter ifrån sig sina samtida. Konstnären vill välta den rådande ordningen i tingen för att visa folk nya aspekter av livet och av dem själva. Konstnären är en forskningsresande som utforskar människans själv. När vi upplever något såsom konst i målerier, film, musik och litteratur, så är det för att vi känner igen oss själva, vår egen person är omsatt i konstnärens symboler.

Konsten utför en pioniärgärning, är den som snabbast förutsäger vad som sker i och omkring oss. Det

Yrkesskolan igen

En delagation från vårt förbund, bestående av ordförande Runo Savisaari, verksamhetsledaren Jaakko Väisälä, redaktör Rurik Pitkänen och prosten Lauri Paunu, uppvaktade den 16 april finansministern Rekola och handels- och industriministern Niini för att framföra de dövas oro över att byggnadsprojektet för de dövas yrkesskola fortfarande tycks vara ställd på framtiden. Riksdagens vicetalman Aitio, som är den drivande i yrkesskolefrågan, var också närvarande. Sedan ordföranden muntligt framfört ärendet överlämnades dessutom till ministrarna ett memorandum över saken. Både finansminister Rekola och handels- och industriminister Niini betonade i sina svar att projektet beklagligtvis blivit fördröjt, men att man i respektive ministerier finner saken vara av vikt och att den troligen i närmaste framtid kommer att genomdrivas. Då båda ministrarna efter utgången av sin ministerperiod kommer att inneha sina viktiga och inflytelserika poster i respektive ministerier, torde besöket inte ha varit förgäves.

Är teckenspråket internationellt?

De hörande gör ofta denna fråga när man diskuterar de döva. På den frågan borde man kanske svara både JA och NEJ. Som känt reser de döva mycket ofta. Aldrig har de beklaget sig över språksvårigheterna. Under världstävlingarna här träffade olika länders döva varandra. Det var intressant att se hur lätt det var för de döva att samtala med varandra. Också hörande som kan teckna kunde samtala med utlänningar utan att kunna ett ord av deras språk.

Man kan alltså påstå att teckenspråket är ett internationellt språk, som är tillräckligt för döva att använda sig av. Men medaljen har också en annan sida. Jag läste i den norska dövtidningen en redogörelse av en av de ledande i Norge, Eilif Ohna, hur han i Norge deltog i en gudstjänst där pastor Eino Savisaari predikade på svenska men tecknade på finska. Han förstod allt obehindrat emedan han kan svenska. Men när norrmannen Eilif Ohna var med om en gudstjänst i Finland, där Eino Savisaari tecknade lika som i Norge men talade finska, förstod han ingenting. När norrmannen besökte Tyskland fann han det vara svårt att förstå dem om de både talade och tecknade. Men om de endast tecknade förstod han dem, ty det tyska talade språket förvirrade honom.

Eilif Ohnas intressanta slutsats är denna: det är inte skäl för de döva att försöka göra alla länders språk likformigt. De döva borde i stället lära sig främmande språk. Endast den som kan ett främmande språk och samtidigt tecknar, kan komma fullständigt tillrätta med andra länders döva. Eilif Ohna har säkert rätt i detta att när vi samtalar med en döv som inte kan vårt språk, är det bättre att vi tiger med munnen. Han är van att se på munnen och ett främmande språk gör det svårare för honom att förstå oss. Våra döva som är vana att samtala med utlänska döva har också konstaterat detta. Om de endast tecknar får de mera minspel och "skådespeleri" i sitt framförande. Detta är bra för oss att minnas när vi träffar döva av ett annat språk. Däremot är det nog oskäligt att fordra att våra döva skulle lära sig de främmande länders språk som de tänkt resa till.

I detta sammanhang är det också angemänt att få påpeka en sak. Döva från de övriga länderna har i allmänheten den åsikten att vårt teckenspråk är rikare än andra länders teckenspråk. Den största orsaken till detta har nog varit tvåspråkigheten i vårt land. Vi har varit tvugna att teckna många begrepp, som man i andra länder endast säger muntligt eller stavar med bokstäver. Vi har ingen orsak att nervärdera vårt vackra teckenspråk.

Många av våra döva har haft erfarenhet av teckenspråkets betydelse i internationella sammanhang. Det skulle vara värdefullt att veta om våra erfarenheter är de samma som den norska dövledarens. *L. P.*

---

sågs klart i nittonde århundradets revolt emot den välordnade så kallade konst, som fanns utställd på museerna och som gav en falsk bild av verkligheten. Konsten upphörde att vara sann och ursprunglig och förvandlades till museiföremål utan vital kraft.

Konstnärerna var så unga, de längtade efter livet. De kämpade mot allt som var förtorkat, fördärvat och dött. Detta resulterade i en skapelse som vi kallar modern konst, i vilken fruktbarhet, livskraft och formande inflytande gav konstnärerna fritt spelrum. De var ohämmade av några bestämda ideal på skönhet. Den nyt konstnärsgenerationen experimenterade med nya material och nya uttryckssätt.

Många människor tycker att deras konst är chockerande, till och med ful. Men där avspeglas i alla fall den verkliga världen och människans inre tankar och sinnesrörelser. Vi är väckta och stimulerade.

Konsten har trängt genom vårt sinne som aldrig förr. Den upptar vår fantasi, utmanar oss till lek och experiment. Detta händer när vår inre värld i praktiken blivit känslig och följsam. Konsten berättar om oss själva och hjälper oss till en bättre förståelse av det som sker oss och världen omkring oss. För den döve öppnar konsten en säker väg bort från isolationen och den andliga ensamheten. I överensstämmelse med vad jag har hört berättas har de döva en utvecklad talang för att snabbare uppfatta med ögonen än vad människor med normal hörsel uppfattar med sina öron. Bruket av teckenspråk och betecknande mimik fostrar. Den döve har en säker känsla och fri bedömmelseförmåga och vill ha något aktivt inspirerande för sin fantasi. Denna känsla äger också konstnären, som använder den i sin konst. Därför har den döve i utsträckt grad möjlighet att förstå konstnärens budskap och kan därför gå in i en värld av rikedom: KONSTENS VÄRLD.

Knut Hallström (Døvebladet)

Väckelsefest 7—9 juli 1964 i Vasa

Enligt traditionen kommer säkert de döva också att delta i festen. De som önskar logi kan meddela sina önskemål under följande adresser:

Teuvo Taimisto, Hantverkargatan 6, Brändö.

Anja Poikonen, Rådhusgatan 17 A 18, Vasa.

I anmälningen torde nämnas om gemensam inkvartering eller logi hos privat familj önskas.

Välkomna till en vedervickande samling kring Ordet.

"Kungar i landsflykt"

Hur var det prästan sade om sina fångar, som han predikade för? "Jag predikar inte för fångar, utan för kungar i landsflykt. För människor som har mist, eller aldrig fått inta det kungarike som var bestämt för dem."

Många döva känner sitt öde som en landsflykt. Ja, vem är mer landsflyktig än den som för alltid är utestängd, utan möjlighet att komma "tillbaka" — om den inte då har evigheten som den enda verkligheten i sitt liv? Den som lever i den verkligheten har mycket att lära oss.

En av pensionärerna i Hjemmet for Døve i Norge, som blivit blind och döv som fullvuxen, sade häromdagen: För många är det nog ett tungt öde att vara döv och blind. Men jag ser det hela på ett annat sätt. Jag hade ett oregerligt och svårt sinnelag. Och jag hade nog nu varit en helt annan man om icke Gud tagit mig åt sidan. Nu ser jag framåt . . ., och han smålog lugnt och tillitsfullt.

En annan, som var ungefär i samsa situation, sade det på ett litet annat sätt. Han hade blivit döv, blind och vanför så småningom. Men en dag när vi sitter tillsammans och pratar bryter det ur honom: "Tycker du inte att jag har alla skäl till att vara nöjd? Det är ju inte så glatt att tänka på synen, hörseln och benet som är borta. Men nu vet jag att jag engång skall få veta VARFÖR."

De är sannerligen kungar i landsflykt! Visserligen lever de inte under något godkänt flyktingsstatus. Men de lever på visdom och säkerhet som de vunnit genom erfarenheten: här sker ingenting utan mening. Åter och åter ser vi hur de som blivit berövade mycket kan få oss att känna förlägenhet. De började i landsflykt, men vann långsamt tillbaka ett större rike än det de fördrivits från.

Hjemmet for Døve får i all anspråkslöshet vara med och tillrättalägga "hemkomsten". Vill ni fortsätta och hjälpa oss?

C. Bonnevier-Svendsen

Detta fann jag i tidskriften Hjemmet for døve och tänkte då på vår Sirkka på Åvik som engång sade: "Jag förstår inte vad Gud menar med att göra mig så liten och så sjuk. Men själv vet Han det nog." Och så skrattade hon sitt glada skratt, som hennes vänner känner så väl.

PAPERISAMPO OY:s BOLAGSTÄMMA

Till bolagsstämman den 14 april i Tavastehus hade anlänt många aktieägare och gäster från olika trakter. Mötet försiggick för första gången i bolagets nya egna fabriksbyggnad, så tillfället var extraordinärt. Det framgick under rundvandringen att i Sovjetunionen finns 70 fabriker för döva men i Finland bara 2. Alltså Paperisampo Oy och Surdus Oy i Helsingfors. Men tar man folkmängden i betraktande är proportionen densamma.

Vid mötets öppnande konstaterades att 46 aktionärer eller aktionärföreningar var närvarande. Runo Savisaari fungerade som mötets ordförande och Jarmo Narmala som sekreterare.

Ur verksamhetsberättelsen 1963 framgick att året visat osäkra tendenser. Isynnerhet omsättningsskattens reform hade inverkat menligt. Priskonkurrensen mellan producenterna har också skärpts och tvingat företaget till en mindre vinstmarginal i prissättningen.

Till styrelsen återvaldes medlemmarna läraren Eila Seppä, Tavastehus, konstnärlige ledaren Osmo Entelä, överingenjör Runo Savisaari, herr Teuvo Lillunen och verksamhetsledaren Jaakko Väisälä, alla från Helsingfors och som ny medlem inspektör Antti Räsänen från Helsingfors. Suppleanter blev lärare Anton Kostiainen från Tavastehus och fru Aura Ahlbäck från Helsingfors.

Till revisorer återvaldes ekonom Eero Laamanen, Helsingfors och rektor Y. O. Vasala, Tavastehus.

Vid detta tillfälle hade på fabriksväggen satts upp en tavla med förteckning över förbund och föreningar som samverkat till att Paperisampo blivit uppbyggd. De intresserade finner namnen i den finska versionen i denna tidskrift.

Hjemmet for Døve är Åviks "systerhem" i Norge om man kan säga så. Föreståndarinnan Margit Kvist har nyligen varit där på besök och hon är full av beundran för den goda och vänliga andan i hemmet. Vi får troligen höra av hennes intryck så småningom här i tidskriften, om hemmet i Nordstrand.

Red.

FEST I AUGUST I ÅVIK

I augusti förra året samlades döva till fest på Åvik så gården packades full av bussar och småbilar. Det var den stora sommarfesten. Den 9 augusti i år, som är en söndag, samlas vi igen till fest.

Åvik ligger på den vackraste platsen i Hyvinge, mellan Vanda å och sydsluttningen av Salpausselkä ås. Åvik är ett lämpligt mål om man vill göra en utfärd. Men ännu större betydelse har hemmet som en plats där man träffar döva från olika trakter i vårt land, och det viktigaste är att få träffa och glädja oss över våra vänner på Åvik. Vi tror att Åviks sommarfest är en angenäm tilldragelse både för gäster och hemmets innevånare.

Vi börjar klockan tolv med en fältgudstjänst. På programmet kommer överingenjör Savisaari med en hälsning från Rom. Vi hoppas också att Anni Kauppinen, Finlands dövas missionär i Afrika, skall framföra varma hälsningar på festen. Säkert har en och annan något att framföra på programmet. Under pausen blir det matservering och naturligtvis också kaffe.

Fyll bussarna och tag riktning mot Hyvinge! Välkomna!

TILL BULGARIEN

De dövas förbund i Bulgarien har sänt en skrivelse till vårt förbund, där döva inbjuds till Bulgarien för att vid Svarta havets strand tillbringa sin sommarledighet. De döva har där en semesterplats "Tishina". Där finns alla bekvämligheter, rummen är för 2 personer och utsikten trevlig. Möjligheter finns att bese sevärdheterna och att träffa de döva i Bulgarien. Priset, som gäller uppehälle för 14 dygn, är 350 dollars, vilket i vår valuta gör ca 1.150 mk. Då priset är så högt har förbundet inte tänkt arrangera en gemensam resa, men någon döv som är intresserad och vill resa privat kan vända sig till verksamhetsledaren för att få närmare uppgifter.

R. S.

Döva i Sverige vill ha statligt lån för signalindikator

Sveriges dövas motorförbund och Sveriges dövas riksförbund anhåller hos regeringen om ett statligt lån på 10.000 kr för att tillverka en signalindikator avsedd för döva motorförares bilar. Lånet skulle återbetalas sålunda att den tillverkade serien köps av döva bilförare. Signalindikatorn fungerar så att ljudsignaler från andra bilar omvandlas till en elimpuls i en ljudmottagare. En röd signallampa tänds på instrumentbrädan. Enligt bestämmelserna skall förare med nedsatt hörsel antingen ha signalindikator eller en skylt på bilen som anger nedsatt hörsel. Skylten är förkastlig, anser förbunden. Den används ändå av många, eftersom priset på en indikator 400—500 kr är så högt att många döva bilförare inte anser sig ha råd att köpa den.

Svenska Dagbladet

Ungdomsspalten

VARFÖR FÅR MAN INTE TECKNA

Ni unga Uleåborgare! Tänk efter ett tag hur det känns att inte få teckna på nöjesplatserna. Denna värld tillhör inte endast de hörande utan även de döva. Och att vara tvungen att tiga tillsammans med döva i en krets hörande kan inte vara roligt. Om någon ung döv förbjuder en annan döv att teckna på en offentlig plats med påståendet att de "hörande hånar", så gör det ont.

Ni måste inse att vi måste teckna, det är en nödvändighet för oss. Vi behöver inte skämmas över det.

En ung.

FDF:s ungdomskommite anordnar sommarläger

för alla hurtiga flickor och pojkar, vilket torde vara denna sommars stora händelse. Lägret hålles i Eerikkilä idrottsinstitut under dagarna 18—24 juli. Lägerplatsen ligger på en naturskön plats nära Forssa. Det är 18 km från Forssa till institutet längs riksvägen H:fors—Björneborg i rikting mot Helsingfors.

Här finns möjligheter till sport av många slags, såsom utfärder, simning, bollspel och lekar. Olika slags föredrag förekommer. Och kvällarna firas vid lägerelden.

Lägret är avsett för döva i åldern 16—30 och dövas hörande barn i åldern 14—30.

Medlemsavgiften är 20 mk och kan betalas på lägerplatsen. Anmälningarna skickas till Esko Sänkiniemi adress Åbo 8, Mätaregatan 4 b A 4.

Kurs för klubbledare

Kursen hålles i samband med sommarlägret 18—24 juli 1964 i Eerikkälä idrottsinstitut. Kursen bildar en egen grupp, men deltar i samma dagsprogram som lägret följer. Meningen är att klubbledare och de som vill ägna sig åt denna uppgift får handledning i denna konst. De får praktisk övning i lägret genom att ordna lekar och tävlingar.

Kursavgiften är den samma som för lägret, näml. 20 mk.

Anmälningen skall skickas under adress Esko Sänkiniemi, Mätaregt. 4 b A 4, Åbo 8.

SPORT

FDIF:s mästerskapstävlingar i allmän idrott

Mästerskapstävlingarna hålles i Åbo detta år 8—9 augusti på idrottsparkens sportplan, som är bekannt för de världsrekord som vunnits där. Det är Valpas som svarar för arrangemangen med hjälp av en kommitte bestående av E. Sänkiniemi ordförande, T. Väisänen sekreterare, U. Lehtimäki, E. Keski-Levijoki, E. Yli-Petäys, Sauli Isomäki och T. Leino. Augusti är den bästa semestermånaden. I Åbo har ordnats många idrottstävlingar som döva också deltagit i, visserligen utan att vinna. Men det är inte heller det viktiga, det ädla tävlandet är huvudsaken.

Snart närmar sig världsmästerskapen i USA. Man kan betrakta våra tävlingar som inofficiella mönstringstävlingar. Underligt att våra rekord inte förbättrats de senaste åren. Få se vilken form Finlands döva sportsmän kommer att visa upp på Åbo berömda löparbana år 1964. Om ryktena talar sanning kommer vi att bland de unga få se många nya förmågor, som skall försköna våra resultatlistor. Vi hoppas att arrangemangen skall stämma. Idrottsmännen får logi i närheten av tävlingsbanan. Det är skäl för klubbarna att i tid anmäla antalet tävlande, så de alla får tak över huvudet. Samma sak gäller också turisterna. Det är inkvarteringskommittens förhoppning.

En glad afton kan vi vänta oss i De dövas hus. Vi skall inte skvallra vad som sker, det kan vi avslöja att programmet ligger i goda händer.

Välkomna till Åbo, här skall vi alltså råkas.

Turkulais-Esko (alias Åbo-Esko)

ÅBO DÖVAS IDROTTSKLUBB VALPAS' midsommarvaka i sportstugan i Kakskerta den 19. 6. 64 kl. 20. En guide väntar i de dövas hus ända till kl. 19 (inte kl. 21 som meddelades i majnumret). Restauranten är öppen hela natten.

Kakskerta ligger 18 km från Åbo. Namnskyltar finns utsatta bl.a. med ordet: URHEILUMAJALLE.

Med buss till Sovjetunionen

Reserutten är Helsingfors — Viborg — Leningrad — Novgorod — Moskva och retur. Avfärden sker 9 aug. från Helsingfors och ankomsten till Helsingfors är den 16 aug.

Avgiften är 300 mk. Däri inbegripes resor, guiding, kost och logi. Nöjen m.m. bekostar var och en själv.

Under resan beses de märkligare sevärdheterna och det mesta möjliga av sovjetdövas anläggningar, vårdskötsel, skolor och dövförbund. En teckenspråkig tolk följer med på resan, från Viborg medföljer en finskspråkig guide.

Det finns nu 32 lediga platser. Den som önskar delta torde genast anmäla sig till förbundets kansli. Deltagarna väljs ut efterhand som anmälningarna kommer. De föreningar som svarat på vår förfrågan har förhandsrätt enligt uppgivet antal deltagare, om de skickar in närmare meddelanden om deltagarnas namn. Detta måste ske t.o.m. den 18 juni.

Efter midsommarn får var och en anmälningsblankett som är bindande. Den skall genast ifyllas och returneras samtidigt med anmälningsavgiften som är 100 mk.

Är intresset stort, ordnas senare en liknande resa.

URHEILU URHEILU

Puheenjoht. Carl-Erik Martola
Hakamäki 4 F 81, Tapiola

Toiminnanjoht. ja rahastonhoitaja
Kauko Mäkelä
Lentäjänkatu 10, Naistenmatka
Postisiirtotili 6602

Urheiluosastoon tarkoitetut kirjoitukset ja ilmoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 2 päivään mennessä os.: Kauko Mäkelä, Lentäjänkatu 10, Naistenmatka.

SUOMEN KUUROJEN URHEILULIITON YLEISURHEILUMESTARUUSKILPAILUT TURUSSA ELOKUUN 8—9 PÄIVINÄ 1964.

LIITTOMME MESTARUUSKILPAILUJA

Koripallo

Liittomme yhä nouseva koripalloilun elinvoima oli selvästi nähtävissä Oulussa 4—5. 4. pidetyissä mestaruuskilpailuissa. Kisoihin osallistuneet viisi joukkuetta Turku, Helsinki, Tampere, Jyväskylä ja Oulu toivat kukin kentälle paremman joukkueen kuin koskaan aikaisemmin. Kilpailuissa kaikki joukkueet kohtasivat toisensa, joten otteluja kertyi kullekin 4. Ottelujen yhteismäärä oli 10. Pelaajat joutuivat kovalle koetukselle. Siksi olikin mieluisaa havaita, että kestävyys oli useimmilla pelaajilla kiitettävä. Henkilökohtaisessa tekniikassa sen sijaan on vielä paljon parantamista parhaittenkin pelaajien kohdalla. Syöttöjen ja pallon käsittelyn harjoittelu on usein pitkäveteistä ja yksitoikkoista puuhaa, joka vaatii harjoittajaltaan sitkeyttä ja kunnianhimoa. Valitettavasti tähän mennessä tässä mainitussa asiassa ei pelaajiemme harjoitusten tarkoituksen mukaisuus ole ollut riittävän hyvä vaan aikaa on tuhlattu leikittelyyn. Toivotaan asian parantuvan varsinkin kun tähtäimessä on USA. Joka tapauksessa Oulun kisat voidaan viedä aikakirjoihin tähän astisista korkeatasoisimpina.

Turun Valpas jatkoi voittojensa sarjaa ja vei mestaruuden melkoisen selvällä erolla joskin oli ajoittain tiukalla Heron kanssa. Kisojen yllätysjoukkue oli Tampere, joka Sandholmin johdolla esitti melkoisen mukavaa peliä. Näki, että TKU on ottanut harjoitukset vakavasti. Tästä on ollut seurauksena nopea kehittyminen ja nousu joukkueittemme kärkipäähän .Onnittelemme.

En malta tässä yhteydessä olla ottamatta esille erästä kielteistä seikkaa. On jo pitemmän aikaa ollut havaittavissa, että pelaajiemme käytöksessä kentällä on toivomisen varaa. Tuomareille ja kanssapelaajille osoitetaan mieltä tuon tuostakin. Lisäksi eräät parhaimmistakin pelaajistamme syyllistyvät epäurheilijamaiseen peliin työntämällä vastustajia selästä jopa eräissä tapauksissa lyövän heitä. Tällainen menettely on lapsellista ja osoittaa vain asianomaisen pelaajan olevan vielä henkisesti kehitysvaiheessa. Tämän kaltaisista esiintymisistä on tultava loppu ja tullaankin asiaan valmennusvaliokunnassa kiinnittämään huomiota ja otetaan joukkueeseen valitsemisen erääksi perusteeksi ottamaan pelaajan yleinen esiintyminen.

Kisojen parhaana pelaajana palkittiin Heikki Sandholm, jonka esitykset olivat kauttaaltaan korkeata kansallista tasoa. Hänen esiintyminen kentällä kanssapelaajia ja tuomareita kohtaan on myös mallikelpoista. Siitä olisi muutamien "suurpurnaajien" syytä ottaa oppia.

Joukkueittensa parhaina palkittiin Raimo Sneck Herosta, Veikko Lampinen Valppaasta, Pentti Johansson Jalosta, Lauri Tapio Ryhdistä ja Heikki Sandholm TKU:sta.

OTTELUJEN TULOKSET: Valpas—Ryhti 66—29 (29—14), Hero—Jalo 56—29 (23—16), Hero—Ryhti 41—23 (22—11), TKU—Hero 42—36 (19—16), Valpas—Hero 54—36 (23—16), Valpas—Jalo 59—30 (29—14), TKU—Jalo 63—45 (26—25), Jalo—Ryhti 43—25 (10—15), TKU—Ryhti 56—31 (31—24), Valpas—TKU 66—41 (31—18). LOPULLINEN JÄRJESTYS: 1) Turun Valpas, 2) TKU, 3) Hero, 4) Jalo, 5) Ryhti.

Oiva Virtanen

Pöytätennis

SKUL:n pöytätennismestaruuskilpailut järjestettiin huhtikuun 25 p:nä 1964 Vaasassa. Kilpailupaikkana oli Vaasan Kuurojen yhdistyksen talo. Osanottajia oli 13 miestä ja 9 naista. Näin alkuun oli yllättävän paljon osanottajia.

Kaksinpeli pelattiin CUP-menetelmällä ja nelinpeli pisteotteluna.

Miesten kaksinpelin tulokset: I ja mestari Juhani Seppänen Herosta, II Jaakko Kallio Hälistä ja III Juho Kivisoja Hälistä. Naisten kaksinpelitulokset: I ja mestari Kirsti Vuorimies Wellaksesta, II Tuula Löytylahti Hälistä ja III Ulla Hellöre P:ssaren KU.

Miesten nelinpelin tulokset: I ja mestari Juhani Seppänen—Raimo Turunen Herosta 8 pisteellä, II Jaakko Kallio—Juho Kivisoja Hälistä 6 pisteellä, III Paavo Lindberg—Bror-Eric Södergård Wellas I 4 pisteellä, 4. Pauli Lindberg—Åle Sandström P:saaren KU. 2 pisteellä ja 5. Heino Niemelä—Asko Palenius Wellas II 0 pisteellä.

Naisten nelinpelin tulokset: I ja mestarit Ulla Hellöre—Anneli Vulkko P:saaren KU. 4 pisteellä, II Sirkka Rautanen—Aira Kilpeläinen Herosta 3 pisteellä ja III Kirsti Vuorimies—Ethel Tarvonen Wellaksesta 1 pisteellä.

EUROOPAN MAASTOJUOKSUMESTARUUSKILPAILUT

Norjan Kuurojen lehden (Tegn og Tale) tietojen mukaan, tulokset: 1) J. M. Rebry, Belgia 13.46,0, 2) P. Savolainen, Suomi 13.49,4, 3) B. Brzoska, Puola 14.22,2, 4) R. Ochenkowski, Puola 14.24,6, 5) B. Myran, Norja 14.31,0, 6) J. Kolacz, Puola 14.34,4, 7) A. Hossein, Iran 15.00,2, 8) R. Brenden, Norja 15.00,2, 9) M. Morel, Ranska 15.08,6, 10) R. Toillez, Ranska 15.13,8, 11) B.v.d. Linde, Saksa 15.34,8, 12) H. Schroder, Saksa 15.39,4.

90 lähtijästä 89 saapui maaliin.

Joukkuetulokset: 1) Puola 257 pisteellä, 2) Ranska 234 p, 3) Saksa 231 p, 4) Belgia 227 p, 5) Jugoslavia 217 p, 6) Italia 202 p, 7) Iran 192 p, 8) Sveitsi 147 p.

Maastojuoksu

SKUL:n maastojuoksumestaruuskilpailut pidettiin 7. 5. 1964 Lahden Kuurot Urheilijat, seuran järjestämänä Salpausselän maastossa. Pilvisen mutta lämpöisen sään vallitessa lähti taipaleelle 20 juoksijaa, yleisestä sarjasta 14, ikämiesten 3 ja nuorten 3. Osanottajamäärään ja juoksuaikoihin nähden tulokset näyttivät lupaavaa nousua. Viime vuonna oli osanottajia vain 11.

Tulokset: yleinen, 1) P. Savolainen, Jalo 17.16, 2) E. Viitakangas, TKU 18,31, 3) E. Kolu, Jalo 18.46, 4) J. Laine, Hero 19.15, 5) E. Paavola, Häli 19.23, 6) O. Lehti, Hero 19.34, 7) J. Flinkman, Valpas 19.42, 8) S. Laukkanen, Jalo 19.45, 9) K. Frondelius, Valpas 20.24, 10) P. Kangas, Jalo 20.49, 11) E. Viberg, LKU 21.13, 12) P. Mikkola, Hero 22.10, 13) P. Johansson, Jalo 22.59, 14) T. Tiirikka, LKU 23.09.

Ikämiehet: P. Jaakkola, Valpas 19.56, 2) P. Leikas, TKU 20.07, 3) P. Jussila, Jalo 23.11.

Nuoret: T. Laine, Hero 21.01, 2) L. Partanen, Valpas 22.11, 3) H. Siponmaa, Hero 23.22.

UUDET KASVOT VOITTOISIA AMPUMAKILPAILUISSA

Ensimmäiset Suomen Kuurojen Ampumaseura r.y:n ampumakilpailut pidettiin kauniina alkaneena helatorstaina, joka tosin iltapäivällä muuttui sateiseksi haitaten eräiden osanottajien pienoiskivääriammuntoja, Aitoovuoren ampumaradalla Tampereen lähellä. Osanottajien, uusien kasvojen ja "hengessä mukana" olevien joukko oli yllättävän runsas, jopa pienoiseen tungokseen asti. Uudet kasvot osoittautuivat myös yllättävän hyviksi ampujiksi, joista mainittakoon vaasalaisen Reino Perän suoritus pienoiskiväärillä ja lappeenrantalaisen Seppo Tynkkysen tasainen ammunta vapaa- ja pienoiskiväärillä.

Tamperelaiset, jotka järjestivät tämän kilpailun, potivat hieman alkuepävarmuutta, kuten ensimmäisestä kilpailunjärjestämisestä saatettiin odottaakin, mutta kokonaisuuden kannalta katsoen he selviytyivät varsin monimutkaisesta ampumakilpailujärjestelyistä verrattain tyydyttävästi. Tuomareina olivat toimineet Sulo Ikola, Osmo Entelä, joka piti kilpailupöytäkirjaa, ja Matti Kattainen. Seuraavat kilpailut ovat syksyllä Helsingissä, josta ilmoitetaan myöhemmin. Ampumakilpailuja voidaan pitää myös muilla paikkakunnilla, jos paikalliset jäsenet sitä pyytävät ja katsovat voivansa järjestää kotipaikkakuntansa ampumaradalla. Kesä on myös ampumaurheilun parasta aikaa. Osanottoa ajattelevien olisi syytä seurata muiden järjestämiä ampumakilpailuja saadakseen omien kilpailujen joutuisaan läpiviemiseen tarvittavaa rutiinia.

Jännittävyyden lisäämiseksi oli päätetty yhdistää kolmen ampujan tulokset kotipaikkakuntajoukkuetuloksiksi. Helsinki sai pienoiskiväärin kaksi joukkuetta, Tampere yhden ja muu Suomi sai yhden 2-miehisen joukkueen. Joukkuekilpailua ei ollut vapaakiväärissä syystä, että Helsinki oli ainoa, jolla oli täysi joukkue. Joukkuetulokset pienoiskiväärissä: 1) Helsinki I 475 pistettä, 2) Muu Suomi 425, 3) Tampere 361, 4) Helsinki II 337.

Henkilökohtaiset tulokset vapaakiväärissä, 300 m, makuulta 10 laukausta: 1) Seppo Ahjolinna, H:ki 78 p, 2) Seppo Tynkkynen, Lappeenranta 77, 3) Niilo Mikkola, H:ki 63, 4) Matti Liinapuro, H:ki 61, 5) Jussi Laaksonen, Kuopio ja Kaarlo Mikkola, H:ki 54, 6) Matti Kattainen, Tampere 45, 7) Jukka Palin, H:ki ja Matti Hoikkanen, Tampere 44.

Henkilökohtaiset tulokset pienoiskiväärissä, 50 m, 3×10 laukausta, pysty-, polvi- ja makuuasento: 1) Reino Perä, Vaasa 67+76+87=230, 2) Seppo Tynkkynen, L:ranta 35+77+83=195, 3) Niilo Mikkola, H:ki 35+64+76=175, 4) Matti Rantanen, Tampere 40+71+63=174, 5) Seppo Ahjolinna, H:ki 35+48+79=162, 6) Matti Liinapuro, H:ki 35+36+67=138, 7) Leo Tourunen, H:ki 33+52+41=126, 8) Jukka Palin, H:ki 29+19+67=115, 9) Kimmo Näsi, Tampere 9+48+42=99, 10) Kaarlo Mikkola, H:ki 11+23+62=96, 11) Matti Hoikkanen, Tampere 18+40+30=88, 12) Erkki Partanen, Tampere 5+29+29=63, Martti Mäkelä, Tampere, keskeytti.

Seppo Ahjolinna

SKUL:n jäsenseurojen ja niiden toimihenkilöiden osoitteet:

Helsingin Kuurojen Urheiluseura Hero r.y. Liisankatu 27 A 8, Helsinki. Puheenjohtaja Kauko Reinikka, Lahnaruohontie 6 C 45, Lauttasaari. Sihteeri Leo Tourunen, Korkeavuorenkatu 4 B 25, Helsinki. Rahastonhoitaja Kauko Reinikka, Lahnaruohontie 6 C, Lauttasaari.

Turun Kuurojen Urheiluseura Valpas r.y. Henrikinkatu 4 b, Turku. Puheenjohtaja Erkki Keski-Levijoki, Käpytie 2 E 149, Turku 2. Sihteeri Pauli Mikola, Enlund, Ihala pys. Rahastonhoitaja Pentti Kostiainen, Vähähämeenkatu 9 B 27, Turku.

Tampereen Kuurot Urheilijat r.y. Satamakatu 1 B 2, Tampere 3. Puheenjohtaja Valentin Kaurela, Louhenkatu 8, Naistenmatka. Sihteeri Eero Helminen, Hallituskatu 18 A 15, Tampere. Rahastonhoitaja Ahti Ahonen, Sammonkatu 9, Tampere.

Kuopion Kunto r.y. Puistokatu 2 as. 7, Kuopio. Puheenjohtaja Väinö Pelli, Puistokatu 2 as. 7, Kuopio. Sihteeri Aarne Holopainen, Käsityökatu 29, Kuopio. Rahastonhoitaja Äke Sohlström, Kirkkokatu 34 as. 8.

Kyminlaakson Kuurojen Urheiluseura Tähti r.y. Koppelontie 7 B, Korela. Puheenjohtaja Onni Karvonen, Merikatu 4 A 14, Kotka. Sihteeri Otto Heiskanen, Koppelontie 7 B, Korela. Rahastonhoitaja Oiva Miettinen, Veikkola, Inkeroinen.

Jyväskylän Kuurojen Urheiluseura Jalo r.y. Puistokatu 3 A 4, Jyväskylä. Puheenjohtaja Arvo Hämäläinen, Puistokatu 3 A 4, Jyväskylä. Sihteeri Seppo Laukkanen, Puistokatu 19 A 27, Jyväskylä. Rahastonhoitaja Aino Sopanen, Puutarhankatu 10 d 18.

Jakobstads Dövas Idrottsföreningen, Genvägen 6 B Jakobstad. Puheenjohtaja Alf Bjong, Genvägen 6 B Jakobstad. Sihteeri Per Björkvik, Adlerzreutzgatan 3, Jakobstad. Rahastonhoitaja Astrid Bjong, Genvägen 6 B Jakobstad.

Hämeenlinnan Kuurojen Urheiluseura Häli r.y. Lokero 62 Hämeenlinna. Puheenjohtaja Martti Salli, Nummenpää, Riihimäki. Sihteeri Jarmo Narmala, Lokero 62, Hämeenlinna. Rahastonhoitaja Jarmo Narmala Lokero 62, Hämeenlinna.

Lahden Kuurot Urheilijat r.y. Vuohtiankatu 26, Lahti 2. Puheenjohtaja Hui Mattila, Vuohtiankatu 26, Lahti 2. Sihteeri Veikko Koskinen, Närekatu 31, Lahti 5. Rahastonhoitaja Reino Sulkanen, Aleksanterinkatu 35 A 4, Lahti.

Porin Kuurot Urheilijat r.y. Presidentinpuistokatu 30 B 14, Pori 8. Puheenjohtaja Seppo Kallio Kaasmarkku, Pori. Sihteeri Martti Lankonen, Presidentinpuistokatu 30 B 14, Pori 8. Rahastonhoitaja Antti Männistö, Hiittenpuisto 5, Vanhakoivisto.

Mikkelin Kuurot Urheilijat r.y. Akkavuorenkatu 5, Mikkeli. Puheenjohtaja Pertti Pärnänen, Rakentajantie 28, Karikko. Sihteeri Hannu Suuronen, Marjotaipale, Kuitula. Rahastonhoitaja Raimo Kiili Akkavuorenkatu 5, Mikkeli.

Oulun Ryhti r.y. Koskitie 19 a, Tuira. Puheenjohtaja Kaarlo Kynkäänniemi, Tuulimyllynkatu 24 b, Karjasilta. Sihteeri Annikki Ström Lassintie 7 Tuira. Rahastonhoitaja Veikko Oivo Koskitie 33 C, Tuira.

Lappeenrannan Sisu r.y. Suonionkatu 13, Lappeenranta. Puheenjohtaja Nikolai Stefanov Ainonkatu 23, Lappeenranta. Sihteeri Seppo Tynkkynen, Yhdyskatu 6 as. 12, Lappeenranta. Rahastonhoitaja Tapio Kaarniemi, Otavankatu 19, Kaukas.

Vaasan Kuurojen Urheiluseura Wellas r.y. Käsityöläiskatu 6, Palosaari. Puheenjohtaja Heino Niemelä, Teinikuja 4, Huutoniemi. Sihteeri Erkki Tuliniemi, Bonäsintie 17 A, Vetokannas. Rahastonhoitaja Bror-Eric Södergård, Huutoniementie 39, Huutoniemi.

SKUL:n yleisurheilumestaruuskilpailut

SKUL:n yleisurheilumestaruuskilpailut järjestetään tänä vuonna Turussa maailmanennätyksistä kuuluisaksi tulleessa urheilupuiston kentällä elokuun 8—9 p:nä. Kilpailujen järjestelyistä vastaa Valpas. Järjestelyistä huolehtii erityinen toimikunta, johon kuuluvat E. Sänkiniemi, puheenjohtajana, T. Väisänen sihteerinä, U. Lehtimäki, E. Keski-Levijoki, E. Yli-Petäys, Sauli Isomäki ja T. Leino. Tähän mennessä on toimikunnan työstä tullut tietoon vain ajankohta jolloin kilpailut pidetään.

Elokuu on mitä parhain lomakausi ja Turkuun odotetaan virtaavan runsaasti kuuroja. Paavo Nurmen kotikaupunki (vaikkei nykyään asu Turussa) vetää urheilevaa nuorisoa suurin joukoin. Turussa on järjestetty lukuisia arvokilpailuja, joihin moni kuurokin oli ottanut osaa. Voittoihin he eivät ole toistaiseksi yltäneet, tärkeintä heille ei ole ollut voitto vaan jalo kilpa.

SKUL:n kilpailusta puheenollen, tulevat monet urheilijat yrittämään kaikkensa. Pian edessä on kuurojen MM-kilpailut USA:ssa. Kilpailuja voidaan pitää epävirallisina katsastuskilpailuina. Monien yleisurheilulajien ennätykset saattavat siirtyä muistojen joukkoon. Ihme ja kumma kun ennätyksiämme ei viime vuosina ole korjattu paremmille luvuille. Tulostasosta on hiukan ollut juttua tässä lehdessä ja olen itsekin intohimoisena penkkiurheilijana ihmetellyt tulosten jälkeenjääneisyyttä. Saapa nähdä millaista kuntoa Suomen kuurot urheilijat tulevat esittämään Turun kuuluisalla juoksuradalla vuonna 1964. Erityisesti odotetaan nuorten kuurojen urheilijoiden esiinmarssia. Jos huhuista on perää tullaan varmasti näkemään monta uutta kykyä, joilla on mahdollisuus kaunistaa tulosluetteloja.

Maakuntasarjan koripalloilua

Koripalloilun maakuntasarjan Hämeen lohko on saatu päätökseen. Lohkon voitti Tampereen Pyrinnön kakkosjoukkue ja toiseksi tuli Tampereen NMKY, jotka selviytyivät Suomen sarjan karsintoihin.

Sarjan lopputilanne:

TP II	12	11	1	1029—705	22
TaNMKY	12	9	3	933—797	18
Haka	12	6	6	757—678	12
TKU	12	6	6	820—898	12
Halla	12	4	8	746—862	8
Kiertäjät II	12	4	8	579—768	8
Esa	12	2	10	773—919	4

Seuratoimintaa

PIETARSAAREN KU. oli järjestänyt ystävyysottelun pöytätenniksessä. Osanottajia Vaasasta 2 tyttöä ja 4 poikaa.

Tulokset: Kaksinpeli. U. Hellöre Pietarsaaren KU. — M. Södergård, Wellas 21—13, 21—8; A. Vulkko — K. Vuorimies 18—21, 10—21; O. Sandström — Ä. Nabb 21—10, 20—22, 21—7; P. Lindberg — A. Palenius 21—17, 15—21; A. Bjong — H. Niemelä 21—17, 21—17; U. Sundell — B-E. Södergård 11—21, 11—21.

Nelinpeli: U. Hellöre/A. Vuokko Pietasaaren KU.—K. Vuorimies/M. Södergård Wellas 18—21, 21—17, 21—18.

O. Sandström/P. Lindberg Pietarsaaren KU. — B-E. Södergård/A. Palenius Wellas 21—14, 22—24, 21—3.

A. Bjong/Y. Sundell, Pietarsaaren KU. — Ä. Nabb/H. Niemelä Wellas 21—16, 12—21, 21—18.

Pietarsaaren KU:n tennis: 1) Ulla Hellöre 20 p, 2) Anneli Vulkko 18 p, 3) Lena Lindberg 17 p.

YLEISURHEILUN seuraottelu "Karhumaljasta" Porin KU—Tampereen KU. pidetään Porissa kesäkuun 27—28 p:nä 1964. Kilpailut aloitetaan 27. 6. klo 14 ja 28. 6. klo 12.

27. 6. pidetään PKU:n järjestämä illanvietto Kuurojen talossa Tuomarinkatu 16. TERVETULOA.

Toivokaamme, että kilpailujen järjestelyt sujuvat kitkattomasti. Urheilijoille on varattu majoitustilat lähellä kilpailupaikkaa. Seurojen olisi syytä ilmoittaa kilpailijoiden lukumäärä ajoissa, että saataisiin heille katto pään päälle. Turisteille huomautettakoon samaa. Näin toivoo majoitustoimikunta. Turun kuurot tulevat varmasti huolehtimaan kunnolla kilpailijoista ja turisteista. Mukavaa iltaa kuulema saadaan viettää ilmastoidussa Kuurojentalossa???. Ohjelmasta en voi juoruta, mutta voin sanoa, että sen hoitaminen on annettu huvitoimikunnalle. Pätevissä käsissä ohjelma, sen takaan.

Tervetuloa Turkuun, täällä siis tavataan.

Turkulais-Esko

LAHDEN KUUROJEN URHEILIJAIN jäsentenväliset hiihdot pidettiin 9. 2. 1964 Salpausselän maastossa. 10 km:n matkan voitti Pauli Leikas ajalla 40.23, 2) Veikko Koskinen 47.45, 3) Tauno Tiirikka 48.20.

Seuran vuosikokouksessa 19. 1. 1964 oli läsnä 36 jäsentä. Avauksen suoritti edellisen vuoden puheenjohtaja Huvi Mattila. Kokouksen puheenjohtajana toimi Kosti Remmi ja sihteerinä Aino Koskinen. Hyväksyttiin vuosi- ja tilikertomukset. Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen Huvi Mattila sekä johtokuntaan Urho Nurminen (varapj.), Veikko Koskinen (siht.), Reino Sulkanen (rahastonh.) ja Aimo Suojala (jäsenkirjuri) sekä varajäseniksi Pauli Leikas ja Tuovi Olkkonen. Tilintarkastajiksi valittiin toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä ja varastonhoitaja Pentti Nikula, varalle Kauko Mäkelä ja Kalevi Paajanen.

MIKKELIN Kuurot Urheilijat r.y. seuran 20-vuotisjuhla kansallisine suunnistuskilpailuineen pidetään elokuun 29—30 p:nä 1964. Lähemmin seuraavassa numerossa.

TURUN KUUROJEN URHEILUSEURA VALPAS järjestää juhannusyön valvojaiset urheilumajallaan Kakskerrassa 19. 6. alkaen klo 20. Kakskerta sijaitsee 18 km Turusta. Toukokuun numerossa on mainittu oppaan olevan paikalla Kuurojentalolla klo 21 saakka tämä on muutettu klo 19 saakka, että kaikki ehtisivät seuraamaan ohjelmaa.

Ohjelma on toukokuun numerossa, ilmoitamme vielä, että paikalla on hyvä ravintola, kaikki saavat syödä aamuun saakka. Tiet on viitoitettu, esim.: URHEILUMAJALLE, lukee tienviitassa. Siis kesäkuun 19 p:nä tavataan Kakskerrassa.

SKUL:n SISÄHYPPYSARJA 1964

Vauhditon pituushyppy

VALPAS

		pist.
1) K. Frondelius	278	604
2) K. Immonen	275	584
3) A. Alinmaa	271	558
4) H. Lind	265	520
5) T. Säkkinen	264	514
6) P. Kostiainen	263	508
7) S. Marjamäki	260	489
9) J. Flinkman	265	465
		4242
9) T. Kinnunen	252	441
10) K. Kinnunen	246	404

Hero

1) P. Mikkola	313	854
2) J. Laine	274	578
3) E. Blom	268	539
4) J. Rankamaa	267	533
5) T. Laine	264	514
6) O. Lehti	264	514
7) E. Lehtinen	260	489
8) R. Turunen	257	471
		4492
9) H. Siponmaa	252	441
10) P. Turunen	233	333
11) L. Ekblad	230	317
12) R. Widberg	211	219

TKU

1) E. Pajunen	276	590
2) K. Näsi	263	508
3) E. Helminen	254	453
4) J. Kujala	251	435
5) J. Valli	244	395
6) S. Viitakangas	242	383
7) H. Sandholm	238	361
8) P. Heinonen	230	317
		3443

MKU

1) A. Penttinen	280	617
2) O. Ottela	272	565
3) P. Turkki	264	514
		1696

Vellas

1) A. Palenius	278	604
2) Ä. Nabb	275	584
3) T. Aro	264	514
		1702

Kunto

1) P. Jokelainen	258	477
2) J. Antikainen	244	395
3) T. Heikkinen	242	383
		1632
4) P. Viinikainen	241	377

PKU

1) A. Virtanen	270	552
2) S. Jakobsson	241	377
3) S. Nurmilaakso	234	339
		1268
4) A. Männistö	227	301
5) M. Johansson	216	244
6) T. Stenbacka	216	244
7) V. Pouta	187	106

Häli

1) E. Paavola	262	502
2) J. Kivisoja	236	350
3) M. Salli	222	275
		1127
4) V. Leinonen	216	244
5) J. Kallio	211	219

Vauhditon korkeushyppy

VALPAS

		pist.
1) P. Kostiainen	128	540
2) J. Flinkman	128	540
3) H. Lind	128	540
4) T. Säkkinen	123	477
5) K. Immonen	123	477
6) A. Alinmaa	118	416
7) S. Marjamäki	113	358
8) T. Kinnunen	110	324
		3672
9) K. Kinnunen	104	259

Hero

7) P. Mikkola	135	634
2) O. Lehti	125	592
3) J. Laine	120	440
4) E. Blom	120	440
5) T. Laine	115	381
6) J. Rankamaa	115	381
7) R. Turunen	100	218
8) E. Lehtinen	100	218
		3304
9) P. Turunen	100	218
10) L. Ekblad	100	218
11) H. Siponmaa	90	120
12) R. Widberg	90	120

TKU

1) E. Pajunen	130	567
2) K. Näsi	125	502
3) J. Valli	110	324
4) S. Viitakangas	105	269
5) H. Sandholm	105	269
6) P. Heinonen	105	269
7) E. Helminen	100	218
8) J. Kujala	95	169
		2586

MKU

1) A. Penttinen	132	593
2) O. Ottela	127	527
3) P. Turkki	122	464
		584

Vellas

1) A. Palenius	130	567
2) Ä. Nabb	125	502
3) T. Aro	100	218
		1287

Kunto

1) P. Jokelainen	117	404
2) T. Heikkinen	112	346
3) J. Antikainen	112	346
		1096
4) P. Viinikainen	112	346

PKU

1) A. Virtanen	115	381
2) S. Jakobsson	105	269
3) A. Männistö	95	168
		818
4) T. Stenbacka	85	75
5) M. Johansson	75	—
6) S. Nurmilaakso	75	—
7) V. Pouta	70	—

Häli

1) J. Kivisoja	112	346
2) M. Salli	107	291
3) V. Leinonen	97	188
		825
4) J. Kallio	92	139

Valppaan, Heron ja TKU:n 8 parhaan tulosten yhteispisteet:
1) Valpas 4242+3672=7914, 2) Hero 4492+3304=7796, 3) TKU 3443+2586 =6029.

MKU:n, Vellaksen, Kunnon, PKU:n ja Hälin 3 parhaan yhteispisteet: 1) MKU 1696+1584=3280, 2) Vellas 1702 +1287=2989, 3) Kunto 1632+1096= 2728, 4) PKU 1268+818=2086, 5) Häli 1127+825=1952.

Eero Helmisen vanhuutta poteva pituushypyn ennätys 303 lyötiin kirkkaasti Pertti Mikkolan loistavan sisäpituushypyn ansiosta.

Toivotaan, että ensi talvena kaikki seurat osallistuisivat entistä runsaslukuisempina sisähyppykilpailuihin.

MAAILMANTILASTOA

Jatkoa

10.000 m
1) P. Savolainen Suomi 31.43,8, 2) E. Fert Puola 32.10,8, 3) A. Boitsov N-I 32.11,4,4) M. Frolo N-I 32.30,0, 5) M. Muntzberger Itä-Saksa 33.23,8, 6) N. Zdot N-I 33.24,0.

20.000 m
1) M. Muntzberger I-Saksa 1.06.54,8.

25.000 m
1) M. Muntzberger I-Saksa 1.22.31,8, 2) P. Savolainen Suomi 1.24.31,4 (maailmanennätys), 3) A. Boitsov N-I 1.25.56,0, 4) M. Frolov N-I 1.28.50,0, 5) N. Zdot N-I 1.29.51,0, 6) Y. Gousseinov N-I 1.35.29,2.

Tunnin juoksu
1) M. Muntzberger Itä-Saksa 17.210 m.

Maraton (42.195 m)
1) M. Muntzberger I-Saksa 2.43.16,0.

4×100 m viesti
1) Recklinghausen Länsi-Saksa 45,9, 2) Dresden Itä-Saksa 46,2, Varsova Puola 46,2, Puolan maajoukkue 46,2, 5) Nürnberg Länsi-Saksa 46,3, 6) Frankfurt Länsi-Saksa 46,5.

Moskovan seurajoukkue saavutti tässä viestissä ajan 44,8, mikä hyväksyttiin maailmanennätykseksi. Merkillistä kyllä, että sitä ei löytynyt CISS:n yleisurheilutilastosta.

4×200 m viesti
1) Leipzig Itä-Saksa 1.40,8.

4×400 m viesti
1) S.S.S. Milano Italia 3.40,0, 2) S.P. Padova Italia 3.40,4, 3) Gdansk Puola 3.42,2, 4) Frankfurt Länsi-Saksa 3.43,8, 5) Varsova Puola 3.46,0, 6) Puolan maajoukkue 3.46,2.

1000 m viesti
1) Recklinghausen Länsi-Saksa 2.06,9, 2) Hannover Länsi-Saksa 2.08,2, 3) Helsingin Hero Suomi 2.08,6, 4) Hamar Norja 2.13,2, 5) Turun Valpas Suomi 2.13,8, 6) Tampereen K.U. Suomi 2.14,9.

1500 m viesti
1) Puolan maajoukkue 3.29,8, 2) Recklinghausen Länsi-Saksa 3.30,0, 3) Norjan maajoukkue 3.36,0, 4) Oslo Norja 3.37,8, 5) Kiel Länsi-Saksa 3.40,6, 6) Trondheim Norja 3.40,8.

Korkeus
1) E. Slutsky N-I 196 (maailmanennätys) 2) Kegler Itä-Saksa 186, 3) J. Scott USA 185, 4) Seeger Itä-Saksa 180, J. Reineck USA 180, E. Wright USA 180.

Kolmiloikka
1) L. Gurg N-I 14.53, 2) P. Saarikoski Suomi 14.14, 3) A. Souprounov N-I 13.89, 4) V. Heikkilä Suomi 13.63, 5) A. Simonenko N-I 13.27, 6) C. Gaumont Ranska 13.06.

Seiväs
1) Z. Johovsky N-I 410 (maailmanennätys), 2) D. Oglethorpe USA 381, 3) T. Suutari Suomi 380, 4) A. J. Marshall USA 376, 5) H. Trahan USA 373, 6) A. Simonenko N-I 360.

Kuula
1) O. Kaisanlahti Suomi 14.14, 2) P. Mortsevoi N-I 14.05, 3) Stacker Länsi-Saksa 13.73, 4) S. Gaffke Puola 13.18, 5) J. Harvey USA 13.07, 6) J. Hassi Unkari 12.82.

Kiekko
1) R. Corbett USA 46.66 (maailmanennätys), 2) S. Gaffke Puola 43.32, 3) Stacker Länsi-Saksa 40.64, 4) J. Haasz Unkari 40.18, 5) O. Artmann Tanska 39.36, 6) R. Hawley USA 38.97.

Keihäs
1) R. Ramborger USA 60.15, 2) J. Stegner Puola 59.26, 3) Hoffman Itä-Saksa 57.40, 4) B. Jaszcuk Puola 56.00 5) S. Kujala Suomi 55.76, 6) E. Sloutsky N-I 53.21.

Moukari
1) O. Garberg Norja 51.76 (maailmanennätys), 2) K. Mikolajszak Puola 37.26, 3) Hedwy Itä-Saksa 36.88, 4) Hackbarth Länsi-Saksa 33.21, 5) Kegler Itä-Saksa 28.49, 6) W. Walczak Puola 27.72.

5-ottelu
1) R. Glowczak Puola 2.286 p., 2) J. Stegner Puola 2.244 p., 3) O. Artmann Tanska 2.203 p., 4) P. Hoffmann Itä-Saksa 2.040 p., 5) J. Olsen Norja 2.038 p., 6) R. Lewandowsky Puola 2.001 p.

10-ottelu
1) F. Deml Itä-Saksa 4.995 p. (maailmanennätys), 2) T. Christiansen Norja 3.692 p., 3) Kegler Itä-Saksa 3.606 p., 4) Seeliger Itä-Saksa 3.484 p., 5) Schulz Itä-Saksa 3.282 p., 6) Seidel Itä-Saksa 3.025 p.

Pituushyppytulokset puuttuvat tästä tilastosta. Nämä tiedot on otettu Norjan Kuurojen lehdestä.

ELÄMÄNKARUSELLI

Aurinko on kuin messinkinappi
tampuurimajurin rintapielessä.
Yhtä himmeä on sen loiste,
yhtä ränsistynyt sen ympäristö.
Sillä pilvet riippuvat
niin kuin rievut naapurin aidalla.

Ja minä itse olen
kuin silli anjovispurkissa.
Jos yritän ojentua, on seinä vastassa.
Jos yritän kohota, ottaa pääni kattoon.

Turha on kärpäsen räpytellä liisterissä,
tai kalan potkia kuivalla maalla,
sillä voiko kukaan välttää kohtaloaan?

Pääni on sekaisin
kuin langattoman langat
miettiessäni elämän ongelmia.

Mitä on ihminen?
Vekkuliukko, joka sätkyttelee,
kun Korkein niin määrää.

Mitä maailma?
Piste avaruudessa,
jolla ei ole mitään ulottuvaisuutta.

Entä elämä?
Karuselli, jossa ikämme kierrettyämme
huomaammekin tulleemme takaisin
lähtökohtaan —
lapsesta — lapseksi.

Vekkuli-ukko pisteen selässä
kiertämässä karusellia.

Oi, ihminen
luomakunnan herra,
tunne itsesi!

L. Karelia

VAASASSA HUOMIOITUA

Jatkoa ed. numerosta

Liiton puheenjohtajalla Runo Savisaarella oli esittää käyttökelpoinen ratkaisu kiistassa, julkilausuma, jossa kovin sanoin arvosteltiin valtiovaltaa ammattikoulun rakennushankkeen viivästymistä. Kokous hyväksyi mainitun julkilausuman, joka seuraavana päivänä olikin Vaasalehdessä ja näkyi myöhemmin pätkäksi lyhennettynä pääkaupungin päivälehdissä. Toivotaan, että jotain apua siitä oli.

Television lupamaksuista puitiin myös pitkälti, asiasta ja asian vierestä. Enemmistö piti television katselumaksuun liittyvää radiolupaa turhana ja hallitus saikin kovat evästykset hoitaa se tavalla tai toisella pois kuurojen katselijoita rasittamasta.

Viimeisenä keskustelukysymyksenä esitettiin "kuuro sanan käytön kieltäminen yksityiseksi hyväksi". Helsingin edustajan, Torsten Rikströmin, alustus oli asiallinen, mutta jatko ei pysynyt asiallisuuden puitteissa vaan siirtyi henkilökohtaisuuksiin. Esitettiin surkuhupaisia, dramaattisia ja jopa melodramaattisia puheenvuoroja, siis melkein täydellinen farssi. Kysymyksessä oli kuuro-sanan käyttäminen yksityisissä julkaisuissa, nämä julkaisuthan ovat jälleen lisääntyneet yhdellä uudella, rouva Katri Pitkänen oli ryhtynyt julkaisemaan lehteä nimellä Me Kuurot. Puheenvuoroissa tuotiin esille se, että Suomessa on sananvapaus ja jokainen lehden julkaisuun innostunut saa julkaista minkänimistä lehteä tahansa, kunhan nimi ei vain loukkaa hyviä tapoja. Vastauspuheissa tuotiin esille tämän asian tärkein seikka: yleisö ostaa näitä lehtiä koska uskoo tukevansa kuurojen yhdistystoimintaa, tai varojen tulevan käytettäväksi hyväntekeväisyysmielessä kuurojen hyväksi.

Liiton ja kuurojen yleisen edun takia olisi tämä asia pitänyt selvittää perusteellisesti, mutta suurin osa edustajista ei osannut ottaa kantaa puoleen eikä toiseen, eikä myöskään mitään päätöslauselmaa tehty, joten asia raukesi siihen.

J. Narmala

Lukijoilta

Eräs huomautus

Kuurojenlehden viime huhtikuun numerossa viimeistä edellisellä sivulla on Kuurojenliiton jäsenyhdistyksien ja toimihenkilöitten osoitteet. Tämä ilmoitus on kyllä paikallaan, koska yhdistysten on tiedettävä toistensa osoitteet ja yksityisetkin, joilla olisi asiaa yhdistyksille, voisivat asiansa selvittää.

Tässä yhteydessä tahtoisin huomauttaa, että useat henkilöt ovat väärin käyttäneet osoitteita hyväkseen. Esimerkiksi lomamatkailijat ovat matkustaessaan ilman ennakkotiedustelua ja ilman aikaisempaa henkilötuntemusta, poikenneet niitten, osoitteessa olevien toimihenkilöitten luokse, tuoden jopa koko perheensäkin mukanaan ja pyytäen majoitusta. — Tällaiset tapaukset tuottavat todella harmia asianomaisille. Jotta sellaisesta ikävästä tavasta vältyttäisiin, on nyt ja vastaisuudessa toivottavaa että näin ei enään saisi tapahtua. Jos kumminkin tahdottaisiin vierailla, on ehdottomasti ennakkoon postitse tai muulla tavoin kysyttävä asianomaisilta vierailun sopivaisuudesta.

Näin vaatii hyvä tapa.

E. M—la.

Merkkipäiviä

80 VUOTTA TÄYTTI

Klaara Tyyniaho Oulussa toukokuun 5 päivänä.

60 VUOTTA TÄYTTÄVÄT

Viljo Isotupa Lahdessa kesäkuun 4 päivänä.

Eero Hollo Turussa kesäkuun 16 päivänä.

Ida Wallvik Helsingissä kesäkuun 22 päivänä.

Antti Ojala Lahdessa heinäkuun 1 päivänä.

50 VUOTTA TÄYTTÄVÄT

Aarne Längström Helsingissä kesäkuun 6 päivänä.

Väinö Jussila Kivistössä kesäkuun 11 päivänä.

Valma Saarisalmi Herralassa kesäkuun 25 päivänä.

50 VUOTTA täyttää heinäkuun 2 päivänä maanviljelijä *Yrjö Hisso* Karkun Kutalassa. Turun Kuurojen koulun käytyään asettui hän vuonna 1932 kotiin pienviljelystilaa hoitamaan isänsä kanssa. Isän kuoleman jälkeen hän edelleen hoitaa kotitilaa yhdessä iäkkään äitinsä kanssa. Hän kuuluu Tyrvään Kuurojenyhdistyksen johtokuntaan ja käy säännöllisesti yhdistyksellä. Kuurojen oman talon rakennushankkeessa hän oli innolla mukana ja uhrasi useita satoja talkootunteja rakennustöissä.

Kuurojenyhdistys Heffata r.y. onnittelee kiitollisuudella nuorekasta Yrjö Hissoa.

Kotimaasta

IDA HAKALA †

Uuden vuoden aattona sattui Kilinkoskella surullinen liikenneonnettomuus. Eläkeläinen Ida Hakala oli tulossa kauppapuodista ja oli kelkkoineen lähtenyt ylittämään tietä. Samanaikaisesti tuli paikalle henkilöauto ja vanhus joka oli syntymästään saakka kuuro ja lisäksi ontui toista jalkaansa ei havainnut ajoissa autoa vaan jäi auton töytäisemäksi raahautuen auton mukana kymmenkunta metriä. Loukkaantunut kuljetettiin ambulanssilla Virtain sairaalaan, jossa voitiin vain todeta hänet kuolleeksi.

Ida Hakala oli 78-vuotias ja ollut aikoinaan Oulun kuurojen koulun ensimmäisiä oppilaita. Koulun käytyään hän työskenteli Oy. Holmin nauhatehtaalla nelisenkymmentä vuotta. Vammoistaan huolimatta hänet tunnettiin erittäin taitavana ja huolekkaana työntekijänä. Vainajaa jäi lähinnä suremaan kaksi sisarta.

Vainaja haudattiin Killinkosken kirkkomaahan runsaan saattojoukon läsnäollessa. Ystävien ja omaisten kukkasten lisäksi laskettiin myös nauhatehtaan puolesta kukkalaite haudalle. Ruumiinsiunauksen jälkeen kokoonnuttiin seurakuntatalolle viettämään vainajan muistoa.

IMATRALLA pidettiin kuurojen kirkkopäivät pääsiäispyhinä Tainionkosken kirkossa. Ne alkoivat ensimmäisenä pääsiäis-iltana seurakunta salissa kello 18. Sisar V. Hämäläinen toivotti kuurot tervetulleiksi kirkkopäiville. Laulettiin viitoten virsi 205. Tämän jälkeen sisar Eeva-Liisa Viitasaari Hämeenlinnasta esitti ja kertoi havainnollisesti kuvanäyttein Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemisesta pääsiäisenä. Oli liikuttavaa nähdä sen aikaisten ihmisten suhtautumista Jeesuksen oppiin. Herra Hartikainen kertoi oman näkemyksensä entisajan uskosta Jumalaan. Seurakunta tarjosi tämän jälkeen meille kahvit. Tästä virkistyneinä ohjelma jatkui A. Jäkälän kertomuksella; pakana-ajat. Seurasi Imatran seurakunnan poikatyöohjaaja Toimi Hälvän selostus ja elokuvaesitys poikatyöstä Imatran seurakunnassa. Lopuksi veisattiin virsi ja T. Hälvä päätti rukouksella tilaisuuden.

Toisena pääsiäispäivänä kokoon-

nuimme hyvissä ajoin kirkkoon jumalanpalvelukseen. Tämä oli yhteinen kuuroille ja kuuleville. Alttarilla puhuivat pastorit V. Väätäinen ja P. Manninen. Päiväsaarnan piti past. Pekka Manninen, aiheena "Jeesus elää meidänkin aikanamme". Kävimme myös Herran Pyhällä Ehtoollisella. Kirkkomenot tulkitsi kuuroille pastori Väätäinen ja sisaret V. Hämäläinen ja Eeva-Liisa Viitasaari.

Kirkosta siirryimme seurakuntasalin puolelle. Yllätykseksemme totesimme joutuneemme taas kahvipöytään. Oli monenlaisia voileipiä pullan ja leivosten kera. Kahvipöydässä kirkkoherra A. Mustonen toi seurakunnan terveiset kuuroille ja toivotti kuurot tervetulleiksi meille sopivana aikana seurakunnan kesäkotiin Immolaan.

Kahvitauon jälkeen päivät jatkuivat samassa paikassa. Laulettiin viitoten virrestä 74 1—4 säkeistöä. Kirkkoherra Alpo Mustonen puhui meille pääsiäis-sanomasta ja pastori V. Väätäinen puhui rukouksen voimasta. Laulettiin virrestä 76 loppusäkeistöt.

Eino Kalpio selosti Kuurojen lähetysvuosikokousta Vaasassa. Vielä puhui pastori V. Väätäinen juhlien ohjelmien loppumisen merkityksestä.

Lopuksi hän piti loppurukouksen ja laulettiin viitoten virsi 187. Näin päättyivät kirkkopäivät tältä vuodelta ja lähdimme kukin omalle tahollemme, tietoisina siitä, että ensi vuonna taas saamme kokoontua, meille niin tutuksi tulleiksi kirkkopäivillemme.

Eka

KIRKKOPÄIVÄT TURUSSA

Perinteelliset kuurojen kirkkopäivät pidettiin Turussa toukokuun 6 ja 7 päivänä. Kirkkopäivien teemana oli "Mene ja tee sinä samoin" (Luuk. 10: 37).

Keskiviikkoiltana oli kokoontunut noin 75 kuuroa tuomiokirkkoseurakunnan nuorten taloon. Joukossa oli "vanhemman kirkkokansan" lisäksi myös ilahduttavan paljon nuoria kuuroja sekä joitakin vieraita. Ruotsin kuuroilta toi tervehdyksen Göteborgin kuurojenpappi Per-Olf Svenæus. Puhujina esiintyivät rovasti Jaakko Haavio Turusta sekä rovasti Lauri Paunu, rouva Katri Pitkänen ja herra Veikko Lakso Helsingistä. Useissa puheenvuoroissa koskelteltiin kirkkopäivien aihetta Laupiasta Samarialaista, joka kertomus on kaikille tuttu. Pysähdyimme miettimään sitä, olemmeko ympäristössämme lainkaan Laupiaita Samarialaisia vai olemmeko ehkä enemmän lähimmäistemme ja me vanhemmat nuorempien tuomitsijoita.

Helatorstaina oli lähes 100 kuuroa mukana Turun vanhan linnan kirkossa pidetyssä jumalanpalveluksessa, jossa saarnasi Per-Olf Svenæus. Kun saarna tapahtui ilman tulkkia, saatoimme todeta, että ruotsalainen viittomakieli poikkeaa meidän omastamme aika lailla, mutta ymmärrettävää se sentään on. Jumalanpalveluksen jälkeen tarjottiin kirkkokahvit linnan kahvilassa ja herra Esko Sänkiniemi suoritti ruotsalaisen vieraan haastattelun esittäen mukavia ja kiperiä kysymyksiä, joihin kuitenkin useimmiten saatiin mielenkiintoisia vastauksia.

Iltapäivällä kokoonnuttiin Turun kuurojen talolle, jossa kello 15 oli ryhmäkeskustelu aiheesta "juoruatko sinä". Esko Sänkiniemi esitti, että juoru syntyy kuten kalajuttu. Ensin on saatu kala hyvin pieni, mutta jutun kulkiessa eteenpäin kalasta vähitellen tulee valaan mittainen. Todettiin, että me juoruamme yleensä sellaisista henkilöistä, joista emme pidä ja erityisesti sellaisille henkilöille, jotka ovat samaa mieltä kanssamme. Juoruaminen on yleensä juorun kohdetta alas painavaa, mutta joskus myös liiallista ylistelyä. Kysymykseen, onko juoruaminen yleisempää kuurojen keskuudessa kuin kuulevien, vastasi joku, että on, koska kuurojen uutismaailma on yleensä köyhempi. Jotkut kuurot taas olivat sitä mieltä, että eivät kuulevat sen paremmin ole. Loppuvaikutelmaksi jäi, että juoruamista pitäisi vältellä, mikäli haluaa lähimmäisiään rakastaa.

Lähetysjuhlassa puhuivat Esko Sänkiniemi, Lauri Paunu ja rouva Katri Pitkänen, joka totesi, että kuurojen lähetys on saanut iloita saavutuksistaan ja sille nostetaan hattua myös kuulevien lähetystyötä tekevien keskuudessa.

Iltatilaisuudessa puhui vielä kirkkoherra Juho Kiiski, joka todettiin kuurojen ystäväksi ja viittomakieltäkin taitavaksi sekä tuleva kuurojenpappi Olavi Ikonen ja muut vieraileivat puhujat.

Kirkkopäivät muodostavat kuuroille tärkeän, jopa välttämättömän yhdessäolon. Uskon asia on meille ihmisille kaikkein tärkein, jonka rinnalla kaikki muu, joskin tärkeä toiminta, on sittenkin toisarvoista.

Kokouksia

KUOPION Kuurojen Yhdistys järjestää juhannusjuhlan Niittyrannan kesäkodissa juhannusaattona 19. 6. klo 19. Ohjelmassa on mm. ulkoilmanäytelmä, ampumakilpailu, lentopalloilu, kokko y.m.

KYMENLAAKSON Kuurojenyhdistys toimeenpanee hauskan juhannusjuhlan 19. 6. Inkeroisten Hurukselassa Kauko ja Sakari Pohjolan luona. Paikka on Inkeroisten asemalta 7 km Kotkaan päin Susikosken sillan jälkeen vasemmalla. Tervetuloa Hurukselaan.

SAVONLINNAN Kuurot r.y. järjestää kesäretken 13—14. 6. Rauhalinnaan, jonne on matkaa Savonlinnasta 15 km. (Lehtiniemen—Savonlinnan linja-auto) Rauhalinnassa on kahvit, ruoat ja sauna odottamassa maksaen ne majoituksen kera vain 10:—. Tervetuloa tutustumaan Rauhalinnan historiallisiin nähtävyyksiin, rouva ja herra Rurik Pitkänen toivotaan puhujiksi.

JOENSUUN Seudun Kuurojen Yhdistyksen esitelmätilaisuus pidetään kesäkuun 13—14 päivinä Niinivaaran kansakoulussa alkaen lauantaina klo 18, jatkuen seuraavana päivänä klo 12 samassa paikassa. Esitelmänpitäjäksi on lupautunut rouva Elise Jaakkola ja lisäksi rouva Anna-Liisa Peltonen on pyydetty esitelmöimään. Kaikki tervetulleita.

ROVANIEMEN Kuurojenyhdistyksen juhannusjuhlat pidetään 19.—20. 6. -64. Tervetuloa.

IISALMEN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät ovat Iisalmessa keskuskansakoulussa kesäkuun 13—14 päivinä alkaen lauantaina klo 17. Puhujiksi tulevat pastori Väätäinen ja toiminnanjohtaja Jaakko Väisälä.

KAINUUN Kuurot r.y. järjestää kiertokäynnin Kajaani Oy:n selluloosa- ja paperitehtaalla heinäkuun 11 päivänä klo 12. Kokoontuminen Kajaani Oy:n portilla klo 11.30.

KAINUUN Kuurot r.y:n 20-vuotisjuhla on 11. 7. klo 18 Väinämöisenkadun koululla. Seuraavana päivänä bussiretki Vuokatin urheiluopistoon, Sotkamon kirkonkylään ja Hiukanharjun hiekkarannalle. Retken lähtöajasta ilmoitetaan juhlapaikalla. Toimittaja Rurik Pitkänen ja rouva Katri Pitkänen tulevat juhlapuhujiksi.

LUETTELO LIIKKEISTÄ, JOTKA OVAT AVUSTANEET KUUROJEN LIITON ELOKUVATOIMINTAA ELOKUVAN SAAMISEKSI KUUROISTA

Aaltosen Kenkätehdas Oy.
Aerator Oy.
Aero Oy.
Akateeminen Kirjakauppa
Akkuteollisuus Oy.
Berner Oy.
Esso Oy.
Fazer Oy.
Havin Oy.
Helsingin Yliopisto
Helsingin Kenkä ja Kumi Oy.
Helsingin Leimasintehdas Oy.
Helta Oy.
Hoover Oy.
Inva
Karjalainen Yrjö Rakennus- ja insinööritoimisto
Kas-Kas Oy.
Katajanokan Paperikauppa
Kellomiehet Oy.
Keskusosuusliike Hankkija
Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö Kansa
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Aura
Kirjapaino Oy. Surdus Ab.
Ko-Ho Oy.
Kustanusosakeyhtiö Kansanvalta (Apulehti)
Kustannusosakeyhtiö Kotimaa
Kustannusosakeyhtiö Tammi
Kuulolaitekeskus Oy.
Lainapeite Oy.
Mallasjuoma Oy.
Maalaiskuntien Liitto
Neste Oy.
Osuusliike Ahjo
Otava Oy.
Paulig G. Oy.
Paperinkeräyskeskus Oy.
Paperisampo Oy.
Pellervo-Seura r.y.
Pellonraivaus Oy.
Perkko Oy.
Pharmacal Oy.
Primo Oy.
Primula Oy.
Radiotukku Oy.
Rakennusliike L. Reponen
Rakennustoimisto A. Puolimatka Oy.
Saariston Kirjapaino Oy.
Singer Oy.
Slew Oy.
Suomalainen Kirjakauppa
Suomalainen Kone Oy.
Suomen Kellosepät Oy.
Suomen Merivakuutus Oy.
Suomen Paperitehtaitten Yhdistys
Suomen Teollisuusliitto
Suomen Vaatturien Kauppa Oy.
Sähköliikkeiden Oy.
Tehokaluste Oy.
Teknon Tehtaat Oy.
Teledict Oy.
Terveysrakenne Oy.
The Cola-Cola Export Corporation
Troili Oy.
Työväen Sivistysliitto
Työväen Säästöpankki (Helsingin)
Vaasan Höyrymylly Osakeyhtiö
Vantaan sora ja kone komm.yhtiö
Varta Oy.
Vesipojat Oy.
Werner Söderström Oy.

SEINÄJOEN Kuurojenyhdistys pitää tavanmukaiset kesäjuhlat esitelmätilaisuuden yhteydessä heinäkuun 4—5 päivinä, alkaen lauantaina klo 18 Seurakuntatalossa (asemaa vastapäätä). Herra Emil Mattila tulee esitelmöimään. Samassa paikassa keskustellaan yhdistyksen nimenmuutoksesta. Alavuuden kuurojenyhdistyksen entisien jäsenien on saavuttava tilaisuuteen.

NIKKARILAN

Kuurojen Talouskoulun Toverikunnan kesäjuhla

pidetään Nikkarilan kuurojen talouskoululla heinäkuun 12 päivänä. Juhla alkaa hartaushetkellä, minkä pitää pastori Veikko Väätäinen ja jatkuu päiväjuhlana, missä on oppilaiden omaa ohjelmaa. Kaikki kuurot tervetulleita. *Toverikunta*

HERÄTTÄJÄJUHLAT

7—9. 7. -64 VAASASSA

Tämän vuoden herättäjäjuhlat pidetään Vaasassa heinäkuun 7—9 päivinä. Jo perinteelliseen tapaan saapunevat kuurotkin näille juhlille. Majoitusta haluavat voivat tehdä majoitusvarauksensa osoitteella:

Teuvo Taimisto, Käsityöläiskatu 6, PALOSAARI
Anja Poikonen, Raastuvankatu 17 A 18, VAASA

Varauksessa on mainittava haluaako perheeseen tai yhteismajoitukseen. Tervetuloa virkistymään Sanan ääressä.

Juhannusrynnäkkö AAVASAKSALLE 19.-21. 6. 1964

kuten Kuurojen Lehden toukokuun numerossa mainittiin.

KESÄN YÖTÖNTÄ JUHLAA VIETTÄMÄÄN – TERVETULOA –

Tieto on lähetetty myös Ruotsin 400:päiselle kuuroautoilijoille

Kuurojen Maanviljelys- ja puutarhakouluun

otetaan uusia oppilaita marraskuun 1 p:nä 1964 alkaville kursseille.

Puutarhakouluun otetaan myös tyttöjä.

Kurssi on molemmissa kouluissa 3-vuotinen ja saavat oppilaat koulutuksen valtion varoista invalidihuoltona, joka kokonaan tai osaksi sosiaaliministeriön päätöksestä riippuen.

Hakemus on jätettävä kotipaikkakunnan sosiaalilautakunnalle, josta saa tarvittavia lomakkeita. Hakemukseen liitetään lääkärintodistus, virkatodistus ja oikeaksi todistettu jäljennös kuurojenkoulun päästötodistuksesta.

Lähempiä tietoja saa os. Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos, Mäntsälä. Puh. Lahti 54 325 tai Mäntsälä 85 531.

NIKKARILAN KUUROJEN TALOUSKOULUSSA

Pieksämäellä

alkaa uusi talouskoulukurssi marraskuun 2 päivänä 1964. Hakuaika päättyy elokuun 15 päivänä.

Koulu on tarkoitettu kuurojenkoulun oppikurssin suorittaneille tytöille. Opetusta annetaan ruoanvalmistuksessa, leipomisessa, kodinhoidossa, käsitöissä, puutarhanhoidossa ja pienkarjanhoidossa. Opetus näissä kaikissa on sekä tietopuolista että käytännöllistä. Tämän lisäksi on oppiaineina yleistä kansalaiskasvatusta käsitteleviä aineita.

Koulu on 2-vuotinen ja opetus on maksuton. Makuuvaatteet samoin asiaan kuuluva työvaatetus on koulun puolesta. Jalkineista huolehtii jokainen itse. Käsityötunneista osa on varattu oppilaiden omia töitä varten.

Hakemukseen on liitettävä:

1. papintodistus
2. lääkärintodistus (myös tub. lääkärintodistus)
3. oikeaksi todistettu jäljennös kuurojenkoulun päästötodistuksesta
3. holhoojan suostumus, jos hakija on alaikäinen

Hakemukset, jotka osoitetaan S. ja A. Bovalliuksen säätiön hallitukselle, lähetetään Nikkarilan kuurojen talouskoulun johtajalle, jolta saa tarvittaessa lähempiä tietoja. Osoite on Pieksämäki, Postilokero 20. Puhelin Pieksämäki 1524.

Eeva Sormunen

Helsinki 1964 — Oy Surdus Ab